

Technická univerzita v Liberci
Hospodářská fakulta

Studijní program: 6208 - Ekonomika a management
Studijní obor: Podniková ekonomika

Problematika drobného podnikání v podmínkách České republiky
Problems of Small Business Activities in the Conditions of the Czech Republic

DP - PE - KPE - 200 163

PETR NOVÁK

Vedoucí diplomové práce: Doc. Ing. Václav Urbánek, CSc., KPE

Konzultant: Ing. Jaroslava Syrovátková, KPE
Ing. Jiří Musil, Město Jablonec n. Nisou

Počet stran: 77

Počet příloh: 12

Odevzdáno dne 24. 5. 2001

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Hospodářská fakulta

Katedra podnikové ekonomiky

Akademický rok: 2000/01

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

pro **Petra Nováka**

obor č. 6208 T Podniková ekonomika

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona č. 111 / 1998 Sb. o vysokých školách a navazujících předpisů určuje tuto diplomovou práci:

Název tématu: **Problematika drobného podnikání v podmínkách České republiky**

Pokyny pro vypracování:

1. Klasifikace malých a středních podniků
2. Malé a střední podniky v České republice
3. Systém podpor drobného podnikání v České republice
4. Řešení problematiky drobného podnikání ve firmě Novák Jaroslav - JANO

1/10/02 H1

KPE/POE-EK
77A.1 34 s. příl.

Rozsah grafických prací:

50 - 60 stran textu + nutné přílohy

Rozsah průvodní zprávy:

Seznam odborné literatury:

Rydvalová, P.: Drobné podnikání, TUL 1999

Konečná, M.: Drobné podnikání, VŠE 1993

Richardson, B. - Richardson, R.: Business Planning, Pitman 1992

Storey, D., J.: The Small Firm, An International Survey, Croom Helm 1993

Němec, V.: Organizace výrobních živností a malých podniků, Victoria Publishing 1995

Matějková, J.: Podpora podnikání s důrazem na malé a střední podniky, Victoria Publishing 1994

Kotler, P.: Marketing management, Grada 1998

Kínl, K. - Ježek, J.: Velká kniha pro podnikání, RUBICO 1998

Ptáčková, V.: Velký průvodce podnikatele, Academia Praha 1998

Materiály Hospodářské komory ČR

Vedoucí diplomové práce: doc. Ing. Václav Urbánek, CSc.

Konzultant: Ing. Jaroslava Syrovátková, KPE

Mgr. Jiří Musil, ARR Liberec

Termín zadání diplomové práce: 31.10.2000

Termín odevzdání diplomové práce: 25.5.2001

L.S.

doc. Ing. Ivan Jáč, CSc.
vedoucí katedry

prof. Ing. Jan Ehleman, CSc.
děkan Hospodářské fakulty

Mistopřísežné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury pod vedením vedoucího a konzultantů. Byl jsem seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 (školní dílo) a § 35 (o nevýdělečném užití díla k vnitřní potřebě školy).

Beru na vědomí, že TUL má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé práce a prohlašuji, že souhlasím s případným užitím mé práce (prodej, zapůjčení apod.)

Jsem si vědom toho, že užití své diplomní práce či poskytnutí licence k jejímu užití mohu jen se souhlasem TUL, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených univerzitou na vytvoření díla (až do její skutečné výše).

Po pěti letech si mohu tuto práci vyžádat v Univerzitní knihovně TU v Liberci, kde je uložena, a tím výše uvedená omezení vůči mé osobě končí.

V Liberci dne 24. 5. 2001

Petr Novák
.....

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval všem, se kterými jsem v průběhu zpracování této práce spolupracoval. Obzvláště chci poděkovat vedoucímu diplomové práce doc. Ing. Václavu Urbánkovi, CSc., konzultantům Ing. Jaroslavě Syrovátkové a Mgr. Jiřímu Musilovi, dále Jaroslavě Novákovi a Ing. Jiřímu Kmochovi (OHK Kolín).

RESUMÉ

Tato diplomová práce se zabývá problematikou malého a středního podnikání jako nedílné součásti národního hospodářství a podtrhuje jeho důležitost v tržním hospodářství. Obsahuje popis právního vymezení možností drobného podnikání a jsou v ní analyzovány výhody a nevýhody malých a středních podniků. Stejně jako v zemích s vyspělou tržní ekonomikou, je i v České republice podpoře malého a středního podnikání věnována pozornost, i když ne taková, jakou by si tato oblast zasloužila. Tato práce je sondou do systému státem poskytovaných podpor a představuje také řadu dalších institucí, které se věnují podpoře drobného podnikání v České republice. Podstatnou část této práce tvoří rozbor podnikání konkrétního drobného živnostníka, který působí již delší dobu v oblasti topenářství a instalatérství.

SUMMARY

This thesis deals the problems of activity of small and middle-large firms as an inseparable part of the national economy and stress their importance in the market economy. It contains a description of the legal range of possibilities in narrow-range business activities and there are analysed advantages and disadvantages of small and middle-large enterprises here. As well as in the advanced market economy countries, in the Czech Republic the attention is paid to the support of small and middle-large business activities but, unfortunately, not in such a scale as this sphere would deserve. This thesis is a feeler into the system of state granted allowances and it also shows many other institutions which support narrow-range business activities in the Czech Republic. The basic part of this thesis is an analysis of business activity of a concrete petty business man who has been working for a longer period in the sphere of heating and plumbing.

OBSAH	6
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK A SYMBOLŮ	10
1 ÚVOD	12
2 MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKÁNÍ	13
2.1 Historie malého a středního podnikání	13
2.2 Podnikání a podnikatel	14
2.2.1 Vymezení pojmu podnikání	14
2.2.2 Vymezení pojmu podnikatel	14
2.3 Obchodní rejstřík	15
2.4 Živnost a živnostník	16
2.4.1 Subjekty oprávněné provozovat živnost	16
2.5 Rozdělení živností	17
2.5.1 Řemeslné živnosti	17
2.5.2 Vázané živnosti	18
2.5.3 Volné živnosti	18
2.5.4 Živnosti koncesované	18
2.6 Živnostenský rejstřík	19
3 KLASIFIKACE MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ	20
3.1 Velikost podniku	20
3.2 Hlediska klasifikace podniků	21
3.3 Klasifikace malých a středních podniků v České republice	21
3.3.1 Počet podniků v České republice	22
3.4 Klasifikace malých a středních podniků v USA	24
3.5 Klasifikace malých a středních podniků ve Francii	24
3.6 Nevýhody malých a středních podniků	25
3.7 Výhody malých a středních podniků	26
3.7.1 Vztah mezi malými a velkými podniky	26

4	SYSTÉM PODPOR MSP v České republice	27
4.1	Agentura pro rozvoj podnikání (ARP)	28
4.2	Regionální poradenská a informační centra (RPIC)	28
4.3	Česká agentura pro zahraničím investice - CzechInvest	28
4.4	EuroInfo Centra	29
4.5	Podnikatelská a inovační centra (BIC)	29
4.6	Hospodářská komora České republiky	29
4.6.1	Okresní hospodářská komora Kolín	30
4.6.2	Rozhodčí řízení	30
4.7	Hospodářská a sociální rada regionu Kolín	31
4.8	Podpora Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva pro místní rozvoj	31
4.8.1	Program záruk pro malé a střední podnikatele ZÁRUKA	33
4.8.2	Program úvěrů pro malé podnikatele KREDIT	36
4.8.3	Program podpory malých a středních podnikatelů TRH	37
4.8.4	Program podpory malých a středních podnikatelů vytvářejících kooperační sdružení KOOPERACE	40
4.8.5	Program úvěrů pro podnikání pracovníků uvolněných z hutního průmyslu START	41
4.8.6	Program podpory malých a středních podniků vytvářejících podmínky pro zaměstnávání občanů z problémových skupin SPECIÁL	42
4.8.7	Program podpory malých a středních podniků poskytováním vývozních informačních, poradenských a vzdělávacích služeb MARKETING	42
4.8.8	Program podpory poradenství a inovačního podnikání pro malé a střední podniky PORADENSTVÍ	44
4.8.9	Program nebankovních úvěrů pro malé podniky MALÉ PŮJČKY	45
4.8.10	Program podpory designu pro malé a střední podniky DESIGN	45
4.9	Regionální programy podpory malého a středního podnikání Ministerstva pro místní rozvoj	46

4.9.1	Program podpory malého a středního podnikání ve vymezeném území REGION	46
4.9.2	Program podpory malého a středního podnikání ve vymezeném území VESNICE	47
4.9.3	Program podpory malého podnikání ve vymezeném území REGENERACE	47
4.9.4	Program úvěrů pro malé podnikatele na území strukturálně postížených regionů PREFERENCE	48
4.9.5	Program provozních úvěrů pro malé podnikatele na území vybraných regionů PROVOZ	48
4.9.6	Program úvěrů pro malé podnikatele na příhraničním území HRANICE	49
4.9.7	Program regionálních záruk pro malé a střední podnikatele REGIOZÁRUKA	49

5 PODNIKÁNÍ VE FIRMĚ JAROSLAV NOVÁK, TOPENÁŘSTVÍ -

	- INSTALATÉRSTVÍ	50
5.1	Historie firmy	50
5.2	Obchodní firma	51
5.3	Předmět podnikání	51
5.4	Vedení účetnictví	52
5.5	Ekonomické výsledky	54
5.5.1	Hospodářské výsledky v budoucnu	55
5.5.2	Velikost obrátu	57
5.6	Alokace podniku	58
5.7	Dodavatelé	59
5.7.1	Analýza nejvýznamnějších dodavatelů	60
5.7.2	Varimatik a. s., Most	62
5.7.3	Výhody kotle Varimatik	63

5.8	Problematika daní a pojištění v drobném podnikání	65
5.8.1	Daň z přidané hodnoty	65
5.8.2	Sazba DPH u zboží a služeb	65
5.8.3	Silniční daň	66
5.8.4	Pojistné na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti.....	68
5.8.5	Pojistné na zdravotní pojištění	68
5.8.6	Pojištění odpovědnosti za škodu	69
5.9	Marketingová strategie	69
5.10	Analýza konkurence	70
5.10.1	Nevýhody konkurenčních firem	70
5.11	Případová studie	71
6	ZÁVĚR	73
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	75
	PŘÍLOHY	77

Seznam použitých zkratk a symbolů:

"	palec
%	procento
§	paragraf
°C	stupeň Celsia
a. s.	akciová společnost
apod.	a podobně
ARP	Agentura pro rozvoj podnikání
atd.	a tak dále
BIC	Podnikatelské a informační centrum
CBC	Cross Border Cooperation
cca	přibližně
č.	číslo
ČMZRB	Českomoravská záruční a rozvojová banka
ČNI	Český normalizační institut
ČR	Česká republika
ČSN	Česká soustava norem
ČSÚ	Český statistický úřad
DP	diplomová práce
DPH	daň z přidané hodnoty
EMAS	Enviromental management audit system
HK	Hospodářská komora
HN	Hospodářské noviny
hod.	hodina
HSR	Hospodářská a sociální rada
ISO	Mezinárodní organizace pro normalizaci
Kč	koruna česká
km	kilometr
KPE	Katedra podnikové ekonomiky
kW	kilowatt
m	metr
m ²	metr čtvereční
MF	Ministerstvo financí

mil.	milion
MNV	Místní národní výbor
MPR	městská památková rezervace
MPZ	městská památková zóna
MSP	malé a střední podnikání
např.	například
násl.	následující
odst.	odstavec
OHK	Okresní hospodářská komora
OKEČ	odvětvová klasifikace ekonomických činností
OSVČ	osoba samostatně výdělečně činná
p. a.	per annum
PR	památková rezervace
PZ	památková zóna
r.	rok
RPIC	Regionální poradenské a informační centrum
s. r. o.	společnost s ručením omezeným
Sb.	Sbírka zákonů
SBA	Small Business Administration
spol.	společnost
SRN	Spolková republika Německo
stol.	století
str.	strana
t	tuna
tis.	tisíc
tj.	to jest
TUL	Technická univerzita v Liberci
tzn.	to znamená
tzv.	tak zvaný
USA	Spojené státy americké
ÚT	ústřední topení
VŠE	Vysoká škola ekonomická
VZP	Všeobecná zdravotní pojišťovna

1 ÚVOD

V ekonomice většiny zemí světa se setkáváme s velkými nadnárodními koncerny, s podniky významnými pro ekonomiku určitého státu, ale také se středními a malými podniky. Právě oblast malého a středního podnikání mne již delší dobu oslovuje, a proto jsem se rozhodl vypracovat diplomovou práci na toto téma.

Ve druhé kapitole se budu zabývat historií drobného podnikání, právním vymezením podnikání, živnostmi, jejich dělením a podmínkami nutnými pro udělení živnostenského listu nebo koncesní listiny.

Ve třetí kapitole budu klasifikovat malé a střední podniky, porovnávat hlediska různých zemí pro zařazení podniků do této kategorie, zkoumat jejich hlavní výhody a nevýhody v porovnání s velkými podniky.

Kapitola čtvrtá se týká možností získání podpor pro malé a střední podniky. Zaměřím se na podpory, které jsou poskytovány Českou republikou prostřednictvím jejích ministerstev a Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou, a. s. Budu se zabývat i ostatními subjekty, které pomáhají malým a drobným podnikatelům.

Pátá kapitola představuje řešení problematiky drobného podnikání ve firmě Jaroslav Novák, topenářství a instalatérství. Budu zde analyzovat problémy, které vznikají v souvislosti s podnikáním drobného živnostníka, dále budu hledat v tomto konkrétním případě možnosti zlepšení jeho ekonomické situace v budoucnosti.

Cílem této práce je poukázat na nepostradatelnou roli malých a středních podniků v každé tržní ekonomice, pojmenovat nevýhody, kterými jsou tyto podniky omezovány, a pokusit se najít možnosti jejich odstranění.

2 MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKÁNÍ

2.2 Historie malého a středního podnikání

Prudký rozvoj drobného podnikání nastal ve středověku, kdy řemesla nahradila uzavřenou výrobu v rámci rodinného hospodářství. [5] Rozvoj řemesel měl za následek sdružování řemeslníků do cechů, které v té době velmi výrazně ovlivňovaly život ve městech. V malých městech býval pouze jediný sdružený cech, který zahrnoval řemeslníky bez ohledu na jimi vykonávanou činnost. Ve větších městech vznikaly cechy podle řemesel, měly své znaky, pečeti, vydávaly své řády a podílely se též na výuce nových řemeslníků. Na Kolínsku můžeme nalézt první zmínku o ceších v manuálu městského písaře Jakuba z Vrbice z let 1494 - 1503, v té době jich ve městě působilo čtrnáct.

Další převratnou změnu uspořádání ekonomiky přinesl vznik manufaktur v 18. století. První manufaktura byla založena v r. 1710 v Míšni, využívala se pro výrobu porcelánu. Dalším zlomovým obdobím byl přelom 18. a 19. století, kdy se začal prosazovat tovární způsob organizace výroby. Klíčem k tomuto způsobu výroby byl vynález parního stroje. První průmyslově využitelný parní stroj postavil v r. 1712 Thomas Newcomen, na jeho práci navázal v 80. letech 18. století J. Watt. Příchod těchto nových technologií a způsobu organizace práce označujeme jako průmyslovou revoluci. Jejím hlavním ekonomickým dopadem je vítězství kapitalistického typu hospodářství nad feudálním. Během průmyslové revoluce se začala prosazovat hromadná a velkosériová výroba na úkor samostatných drobných řemeslníků.

Živnostenský řád byl vydán v r. 1859 a změnil zásadním způsobem podmínky pro podnikání. Podle podmínek vzniku živnostenského oprávnění se živnosti rozlišovaly na živnosti svobodné, řemeslné a koncesované, podle předmětu činnosti na obchodní a výrobní, zvláštním druhem byly živnosti tovární. V roce 1930 byla na území republiky cca 720.000 živnostenských závodů, z nichž téměř 90 % bylo o velikosti do 5 pracovníků. Zajímavostí je, že v tehdejší době bylo udělování živnostenských oprávnění vcelku benevolentní, což vedlo ke vzniku velkého počtu podniků působících v určitých oborech. Ve třicátých letech 20. stol. se živnost provozovala na určitém místě a jeho změna byla podmíněna vznikem nového oprávnění. [5]

V období po 2. světové válce došlo k postupnému obratu československého hospodářství. V r. 1945 byly znárodněny podniky s počtem zaměstnanců přesahujícím 500 osob a v r. 1948 také podniky zaměstnávající více než 50 pracovníků. Nejvyšší část soukromého živnostensko-řemeslnického podnikání byla utlumena v procesu tzv. dobrovolného přechodu drobných podnikatelů a řemeslníků do vyšších forem socialistického podnikání. Do drobného podnikání můžeme zařadit tzv. drobné provozovny národních výborů, které se začaly rozvíjet především po r. 1982 a občany, kteří poskytovali své služby na základě povolení národních výborů. V r. 1988 dosáhl počet vydaných povolení více jak 51 tis., na konci roku 1989 to bylo již 86.750 povolení. Významný pokrok přinesl zákon č. 105/1990, o soukromém podnikání občanů, který upravoval podmínky podnikání fyzických osob. Ke konci prvního pololetí r. 1991 bylo na základě tohoto zákona registrováno cca 921 tis. soukromých podnikatelů, což představuje nárůst během 1,5 roku o více než 1 060 %. [5]

2.2 Podnikání a podnikatel

2.2.1 Vymezení pojmu podnikání

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, se podnikáním rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.

2.2.2 Vymezení pojmu podnikatel

Podnikatel je v obchodním zákoníku definován jako:

- a) osoba zapsaná v obchodním rejstříku,
- b) osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění,
- c) osoba, která podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních předpisů,
- d) fyzická osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsaná do evidence podle zvláštního předpisu.

2.3 Obchodní rejstřík

Obchodní rejstřík je podle obchodního zákoníku (§ 27, odst. 1) veřejný seznam, do kterého se zapisují zákonem stanovené údaje týkající se podnikatelů nebo organizačních složek jejich podniků, o nichž to stanoví zákon. Do obchodního rejstříku se zapisují především tyto údaje:

- a) firma, u právnických osob sídlo, u fyzických osob bydliště a místo podnikání,
- b) identifikační číslo,
- c) předmět podnikání (činnosti),
- d) právní forma právnické osoby,
- e) jméno a bydliště nebo firma a sídlo osoby nebo osob, které jsou statutárním orgánem nebo jeho členy, s uvedením způsobu, jakým jednají jménem právnické osoby,
- f) jméno prokuristy a jeho bydliště a další skutečnosti, stanoví-li to zákon.

Povinnost zapsat se do obchodního rejstříku mají obchodní společnosti, družstva a další právnické osoby, o kterých to určí zákon. Obchodní společnost je právnickou osobou založenou za účelem podnikání, společnostmi jsou veřejná obchodní společnost, komanditní společnost, společnost s ručením omezeným a akciová společnost. Povinný zápis se vztahuje také na zahraniční fyzické a právnické osoby, které chtějí podnikat na území naší republiky.

Dobrovolný zápis do obchodního rejstříku se fakticky týká fyzických osob, které se zapisují na vlastní žádost. Povinnost fyzické osoby zapsat se do obchodního rejstříku vzniká v situaci, kdy výše jejího čistého obrátu v posledních dvou účetních obdobích překročila částku, která zakládá povinnost ověření účetní závěrky auditorem či pokud provozuje živnost průmyslovým způsobem nebo to stanoví zvláštní právní předpis. Podnikatelé zapsaní v obchodním rejstříku mají povinnost vést podvojně účetnictví, podnikatelé nezapsaní účtují zpravidla v soustavě jednoduchého účetnictví, mohou však též v soustavě podvojněho účetnictví, pokud v ní budou účtovat po celé účetní období.

2.4 Živnost a živnostník

Vymezení těchto pojmů je obsaženo v zákoně č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ze dne 2. 10. 1991 o živnostenském podnikání. Dále ho budu označovat zkráceným názvem - živnostenský zákon.

Živnostenský zákon upravuje především podmínky živnostenského podnikání a kontrolu nad jejich dodržováním. V § 2 (část první, Hlava I) je živnost definována jako soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem.

Zákon také uvádí úplný výčet činností, které nejsou živností. Cílem této práce samozřejmě není jejich úplný popis. Ve zkratce lze říci, že se jedná o činnosti vyhrazené státu nebo určené právnické osobě, činnosti využívající výsledků duševní tvůrčí činnosti, dále činnosti spojené se správou autorských práv a restaurování kulturních památek. Zákon dále podává výčet profesí, které vykonávají fyzické osoby, jsou upraveny zvláštními zákony a taktéž nepatří mezi živnosti. Sem patří například činnost lékařů, veterinárních pracovníků, advokátů, notářů, znalců, tlumočnicků, daňových poradců, makléřů, činnosti spojené se zemědělstvím, výchovou ve školství a dlouhá řada dalších činností. Živnostenský zákon k takto vyjmenovaným činnostem uvádí odkazy na zákony, kterými se tyto činnosti řídí.

2.4.1 Subjekty oprávněné provozovat živnost

Živnost může provozovat fyzická nebo právnická osoba, která splní podmínky stanovené živnostenským zákonem. Státní povolení k provozování živnosti, tzv. koncese, se vyžaduje jen ve vyjmenovaných případech.

Zákon rozlišuje všeobecné a speciální podmínky pro provozování živnosti. Všeobecnými podmínkami se rozumí:

- a) dosažení věku 18 let,
- b) způsobilost k právním úkonům,
- c) bezúhonnost,
- d) předložení dokladu o tom, že fyzická osoba nemá vůči územním finančním orgánům státu daňové nedoplatky. Tento doklad vyhotoví místně příslušný finanční úřad.

Zvláštními podmínkami se rozumí odborná nebo jiná způsobilost. Tyto zvláštní podmínky musí být splněny, pokud to živnostenský zákon nebo zvláštní předpisy vyžadují.

2.5 Rozdělení živností

Živnostenský zákon rozděluje živnosti na ohlašovací a koncesované. Ohlašovací živnosti smějí být provozovány na základě ohlášení, u koncesovaných je nutné udělení koncese. Oprávnění provozovat živnost vzniká u ohlašovacích živností dnem ohlášení, u koncesovaných živností dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení koncese. Ohlašovací živnosti se dělí na živnosti řemeslné, vázané a volné.

2.5.1 Řemeslné živnosti

Seznam živností, které patří do této skupiny, jsou uvedeny v příloze č. 1 živnostenského zákona. Prokázání odborné způsobilosti pro řemeslné živnosti je možné několika způsoby. Jednou z možností je prokázání se výučním listem z příslušného tříletého učebního oboru nebo jiným dokladem o řádném ukončení příslušného tříletého učebního oboru a dokladem o vykonání tříleté praxe v oboru. Dále je možné získat živnostenský list na základě vysvědčení o ukončení studia příslušného studijního oboru střední odborné školy s délkou kratší než 4 roky a dokladem o vykonání tříleté praxe v oboru, vysvědčení o maturitní zkoušce v příslušném studijním oboru střední odborné školy nebo odborného učiliště a dokladem vykonání dvouleté praxe v oboru. Další možností je prokázání se diplomem nebo jiným dokladem o absolvování bakalářského nebo magisterského studijního programu příslušné vysoké školy a dokladem o vykonání praxe v oboru v délce jednoho roku. Z výše uvedeného je jasné patrné, že po žadateli je požadována tím kratší doba praxe, čím vyššího stupně vzdělání dosáhl. Tyto doklady o odborné způsobilosti mohou být nahrazeny dokladem o absolvování příbuzného oboru, přičemž se délka nutné praxe v závislosti na úrovni vzdělání prodlužuje o jeden rok. Jako dokument může též posloužit doklad o vykonání kvalifikační zkoušky před komisí složenou ze zástupců příslušného živnostenského úřadu, střední odborné školy a případně příslušného živnostenského společenstva. Danou kvalifikaci může podle živnostenského zákona deklarovat i doklad o vykonání šestileté praxe v oboru.

2.5.2 Vázané živnosti

Živnosti spadající do této kategorie jsou taxativně vymezeny v příloze č. 2 živnostenského zákona. V této příloze jsou též uvedeny pro jednotlivé druhy živností prostředky prokázání způsobilosti. V poznámce jsou pak vyjmenovány odkazy na předpisy, které se vztahují k danému oboru.

2.5.3 Volné živnosti

K provozování volné živnosti se nevyžaduje prokázání odborné ani jiné způsobilosti. Obory živností volných jsou stanoveny Nařízením vlády č. 140/2000 Sb., které nabylo účinnosti dne 1. 1. 2001.

2.5.4 Živnosti koncesované

Seznam živností, pro jejichž provozování je nutné udělení koncesní listiny, je zpracován v příloze č. 3 živnostenského zákona. V této příloze jsou uvedeny jednotlivé obory a k nim příslušná požadovaná odborná způsobilost, podmínky, jejichž splnění je vyžadováno živnostenským zákonem a orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi.

Patrně nejdůležitější součástí živností jsou řemesla. Řemesla¹ jsou specifickými činnostmi, jež zahrnují výrobu zboží, jeho odbyt a ve vztahu k řemeslným a průmyslovým výrobkům i opravy a služby. Pro co nejlepší uspokojení potřeb zákazníka je nutné, aby živnostník poskytoval kombinaci těchto činností, např. kombinaci výroby určitého statku a jeho opravu či doplňkový servis přímo u zákazníka. Pro řemesla jsou typické určité znaky, které je odlišují od malých výrobních podniků. Mezi tyto znaky patří např. místní a časová vázanost, tzn. řemesla přichází až ke spotřebitelům do domu a v předem přesně dohodnutém termínu. Dalším znakem je kvalitativní vázanost, který vyjadřuje skutečnost, že řemesla používají zpravidla materiál vybraný či dodaný zákazníkem, kvantitativní vázanost, tzn. řemesla pracují na míru atd. [5]

¹ Konečná, M.: Drobné podnikání, str. 24

Z hlediska předmětu podnikání rozdělujeme živnosti na živnosti výrobní, obchodní a poskytující služby.

Živnosti výrobní existují zejména v oblasti řemeslných a vázaných živností. Podnikatel má právo výrobky vyrábět, dále prodávat, opravovat a provádět jejich montáž a seřízení. Může také nakupovat výrobky jiných výrobců za účelem dalšího prodeje, pokud jsou stejného druhu jako výrobky vlastní výroby.

Obchodními živnostmi se podle Živnostenského zákona rozumí především koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, dále provozování čerpacích stanic a provádění dražeb mimo výkon rozhodnutí. Podnikatelskou činnost spojenou s nákupem a prodejem zboží můžeme rozdělit do dvou kategorií. Maloobchodem se rozumí nákup a prodej zboží za účelem jeho prodeje přímému spotřebiteli. Velkoobchod se zabývá prodejem zboží k další podnikatelské činnosti. Podnikatelé provozující obchodní živnost mohou též zboží pronajímat, provádět na zboží drobné změny, kterými zboží přizpůsobují požadavkům zákazníků a mohou provádět montáž zboží, pokud to nevyžaduje zvláštní odborné znalosti.

Živnostmi poskytující služby se rozumí poskytování oprav a údržby věcí, přeprava osob, zboží a řada dalších činností.

2.6 Živnostenský rejstřík

V živnostenském rejstříku vedou živnostenské úřady údaje o podnikatelích, kteří mají v jejich územní působnosti sídlo, bydliště či místo podnikání. Živnostenský zákon uvádí v § 60 údaje, které se v živnostenském rejstříku evidují. Mezi hlavní patří identifikační číslo, jméno, příjmení a bydliště u fyzické osoby, u právnické osoby obchodní jméno a sídlo, dále předmět podnikání, druh živnosti, provozovna a řada dalších.

3 KLASIFIKACE MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Na úvod analýzy malých a středních podniků musím konstatovat, že v podstatě neexistuje jednotná definice tyto podniky zřetelně vymezující, na které by se shodla většina odborníků. Odpověď na otázku, zda daný podnik je malý, střední či patří mezi velké, závisí nejen na osobě, která danou otázku řeší, nýbrž je závislá především na odvětví, do kterého firma patří, a na státě, ve kterém působí.

3.1 Velikost podniku

M. Konečná ve své knize uvádí, že při hledání definice malých a středních podniků jde v podstatě o zodpovězení tří, navzájem souvisejících otázek: [5]

- a) Co je velikost podniku?
- b) Jak lze měřit velikost podniku?
- c) Kde je dělicí čára mezi malými, středními a velkými podniky?

Co je velikost podniku?

Podnik je samostatnou právní, ekonomickou, organizační a finanční jednotkou. Velikost podniku ovlivňuje celá řada činitelů, např. přírodní faktory, demografické faktory, charakter základních prvků výroby, použitá technika a technologie, způsob organizace apod.

Někteří autoři volí jako kritérium velikosti podniku počet zaměstnanců, jiní spíše rozsah operací. Rozsah podnikových operací je charakterizován např. výkony, obratem apod.

Jak lze měřit velikost podniku?

Při měření a porovnávání velikosti podniku se zabýváme čtyřmi základními úrovněmi. Daný podnik porovnáváme v rámci téhož oboru, v rámci téhož odvětví. Podnik můžeme srovnávat také s podniky ostatních odvětví, samozřejmě také s podniky zahraničními či nadnárodními. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že velikost podniku je do jisté míry určena subjektivně, podle toho, s jakým partnerem, v jaké oblasti a pomocí kterých kritérií je porovnávána.

3.2 Hlediska klasifikace podniků

Pro rozhodnutí o zařazení mezi malé, střední nebo velké podniky je možné využít několika hledisek.

Kvantitativní hlediska využívají pro rozdělení podniků ukazatele typu obratu, počtu zaměstnanců, výstupního množství, výše kapitálu, zisku atd.

Kvalitativní hlediska charakterizují věcné, typické vlastnosti pro určitou velikostní skupinu podniků. Příkladem kvalitativních hledisek je personální struktura, spojení vlastnictví s vedením podniku, kapitálové omezení, hospodářská síla apod.

Velice výhodné je používat kombinace výše zmíněných kritérií. Nejčastěji se používá počet pracovníků a celkový obrat.

Pro drobné podniky jsou stanoveny tyto charakteristiky:

- nezávislé vedení spojené s vlastnictvím podniku
- relativně omezená členitost produkce a technologií
- kapitál je ve vlastnictví jednoho nebo několika málo podnikatelů
- převažuje zaměření na lokální trhy
- velmi jednoduchý systém řízení, použití horizontální organizační struktury
- firma je malá ve srovnání s největšími konkurenty v oboru. [5]

3.3 Klasifikace malých a středních podniků v České Republice

Nejobvyklejší rozdělení podniků v ČR podle počtu pracovníků je patrné z následující tabulky:

Tabulka č. 1: Rozdělení podniků v ČR

Počet zaměstnanců	Charakteristika podniku
1 - 25	malý podnik
26 - 250	střední podnik
více než 250	velký podnik

Tabulka č. 2: Dělení podniků podle Svazu průmyslu České republiky

Velikost podniku	Počet zaměstnanců	Obrat/rok
malý podnik	méně než 100	max. 30 mil. Kč
střední podnik	méně než 500	max. 100 mil. Kč

Z hlediska sociálního zabezpečení ČR jsou za malé považovány podniky s počtem zaměstnanců nižším než 25, protože tyto podniky nemusí např. zpracovávat propočty nemocenských dávek apod.

Podle zákona č. 299/1992 Sb., o státní podpoře malého a středního podnikání, je malým a středním podnikem chápán takový podnik, který má sídlo na území ČR a má nejvýše 500 zaměstnanců.

3.3.1 Počet podniků v ČR

V následující tabulce jsou uvedeny počty ekonomických subjektů, které působily na území ČR v letech 1990 - 1999. Jsou zde použity údaje ze Statistické ročenky ČR za rok 2000, přičemž údaje byly získány z registru ekonomických subjektů.

Tabulka č. 3: Počet ekonomických subjektů podle vybraných právních forem

Stav k	Celkem	z toho vybrané právní formy		
		státní podniky	akciové společnosti	soukromí podnikatelé podnikající dle živnostenského zákona
1.1.1990	18 837	1 576	43	-
1.1.1991	178 993	3 505	658	124 455
1.1.1992	955 647	3 737	2 541	891 872
1.1.1993	1 118 637	3 272	4 076	982 075
1.1.1994	1 250 216	2 920	4 813	1 044 635
1.1.1995	1 118 534	1 522	6 017	856 509
1.1.1996	1 321 096	2 270	7 564	1 000 375
1.1.1997	1 468 940	1 886	9 255	1 103 732
1.1.1998	1 627 626	1 621	10 353	1 223 195
1.1.1999	1 781 334	1 312	11 697	1 327 891
31.12.1999	1 963 319	1 214	13 009	1 425 743

Zdroj: [17]

Pro větší názornost jsou výše zmiňovaná data zpracována formou grafů v Příloze č. 1. Z nich je zřejmé, že počet státních podniků byl v daném období nejvyšší v r. 1992, od té doby jejich počet postupně klesá. Naopak počet akciových společností se stále zvyšoval, na konci roku 1999 v ČR působilo více než 13.000 akciových společností. Počet soukromých podnikatelů podnikajících podle živnostenského zákona se vyvíjel podobně, do této kategorie jsou zařazeny i osoby, které podnikaly do 1. 1. 1992 na základě zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.

Protože část této práce je věnována živnosti pana Nováka, který podniká v oblasti stavebnictví, můžeme se tomuto odvětví věnovat podrobněji. Stavebnictvím se v r. 1999 zabývalo 209.143 zaregistrovaných ekonomických subjektů. Podle počtu zaměstnanců je lze rozdělit do této tabulky:

Tabulka č. 4: Počet subjektů působících ve stavebnictví podle počtu zaměstnanců

Počet zaměstnanců	Počet registrovaných subjektů
0	179.506
1 - 5	20.076
6 - 19	6.830
20 - 249	2.625
250 a více	106

Zdroj: [17]

Lze tedy konstatovat, že 85,83 % subjektů působících v oblasti stavebnictví jsou živnostníci, kteří nemají žádné zaměstnance, případně jich mají nejvýše pět (9,6 %). Ke dni 2. 4. 2001 bylo v registru živnostenského podnikání evidováno celkem 1.972.019 podnikatelských subjektů, 2.001.774 evidovaných osob a 3.682.588 živnostenských oprávnění.

3.4 Klasifikace malých a středních podniků v USA

Ve Spojených státech se klasifikací drobného podnikání zabývá instituce nazvaná Úřad pro drobné podnikání. Anglický název je Small Business Administration (SBA). Tento úřad byl zřízen v roce 1953 za účelem poskytování střednědobých a dlouhodobých úvěrů. SBA rozlišuje drobné a velké podnikání podle odvětví hospodářství, jeho definice rozhodně nejsou striktní, v konkrétních případech jsou volně přizpůsobovány. Obecně je podnik označován jako malý, jestliže zaměstnává méně než 500 osob, pro účely poskytování podpor a úvěrů je limit stanoven na 250 zaměstnanců. [1]

Tabulka č. 5: Definice drobného podnikání podle SBA

Odvětví	Obrat (v mil. USD)	Počet zaměstnanců
maloobchod	2 - 8	
velkoobchod	9,5 - 22	
stavebnictví	1 - 9,5	
výroba		0 - 1500
zemědělství	1	

Zdroj: [1]

3.5 Klasifikace malých a středních podniků ve Francii

Ve Francii se velikost podniků určuje podle počtu zaměstnanců, a to způsobem uvedeným v následující tabulce:

Tabulka č. 6: Rozdělení podniků ve Francii podle počtu zaměstnanců

Podnikatel	Počet zaměstnanců
řemeslník a drobný podnikatel	méně než 10
drobný podnikatel	10 - 50
střední podnikatel	50-500
velký podnikatel	více než 500

Zdroj: [19]

3.6 Nevýhody malých a středních podniků

Malé podniky mají řadu nevýhod, které jsou patrné v porovnání s možnostmi a schopnostmi podniků velkých. Hlavní nevýhody pramení z oblasti financování. Podle mého názoru obecně platí, že čím je podnikatel menší, tím má menší množství možností financování. Pokud by se rozhodl individuální podnikatel financovat rozvoj z cizího kapitálu, řešením je čerpání bankovního či dodavatelského úvěru.

Šance individuálního podnikatele na otevření výhodného bankovního úvěru v dnešní době nejsou příliš vysoké. Prvním z faktorů, které ztěžují přístup klientů k úvěru, je v současné době nepříliš dobrá situace v našem bankovníctví. Malý podnikatel si zpravidla nechce vypůjčit částku ve výši desítek milionů korun, jeho požadavky jsou řádově nižší. S tím však souvisejí vysoké relativní náklady na poskytnutí úvěru. Také nedostatek majetku, sloužícího jako záruka úvěru, negativně ovlivňuje ochotu bank k půjčkám drobným živnostníkům.

Hlavním zdrojem je tedy samofinancování. Mezi základní možnosti samofinancování patří vklady podnikatele, vytvořený zisk, nerozdělený zisk minulých let a odpisy. Soukromé úspory, které tvoří vklady podnikatele, byly zpravidla použity již při zakládání podniku a proto nemohou tvořit důležitou část rozvoje podnikání. Přijetí obchodního partnera, který by mohl formou vlastního vkladu přispět ke zlepšení pozice firmy, souvisí s omezením práva původního zakladatele na samorozhodování. Malý podnik současně nemá velké množství majetku, jehož odepisování by vytvářelo dostatečné zdroje pro expanzi.

Další nevýhody jsou spojeny s výrobní oblastí. Podnikatelé kvůli omezeným odbytovým možnostem nemohou často využívat maximální kapacity strojů a tím dosahovat nižších jednotkových nákladů. Nemají též dostatek zdrojů na vývoj nových produktů a na nákup moderní technologie.

Také v oblasti odbytu se vyskytuje mnoho nevýhod. Malé podniky jsou zpravidla zaměřeny na lokální trhy, kde nemusí být dostatečný odběratelský potenciál. Nemohou též investovat do podpory prodeje tolik prostředků, jako firmy velké a na trhu již zavedené.

V neposlední řadě mají malé podniky specifické problémy i v personální oblasti. Po pracovnících je vyžadována vyšší intenzita práce, vhodné jsou univerzálnější pracovníci. Pracovní podmínky bývají méně výhodné, pracovní doba je přizpůsobována momentálním potřebám podniku vyplývajícím z množství zakázek. Vlastníkem, často i vrcholovým řídicím pracovníkem, bývá často osoba s technickým vzděláním, která nemá dostatečné manažerské a ekonomické znalosti. V malých podnicích jsou více požadováni pracovníci s univerzálnějšími dovednostmi než lidé, kteří se úzce specializují na určitou problematiku.

3.7 Výhody malých a středních podniků

Hlavní výhoda malých a středních podniků spočívá v organizační oblasti. Malé podniky mívají zpravidla velice jednoduchou organizační strukturu, na počátku mívají často tzv. průkopnickou organizaci. Při tomto způsobu řízení vycházejí funkční oblasti ze schopností konkrétních lidí. Informace, které hrají klíčovou úlohu ve fungování podniku, putují při nejjednodušších organizačních strukturách velice rychle. A proto právě v této oblasti vznikají hlavní výhody drobného podnikání, kterými jsou vysoká flexibilita, adaptabilita a rychlá reakce.

Malé podniky se většinou specializují na určitý segment trhu, na specifický produkt. Specializace se může týkat zaměření na určitý lokální trh, kde jsou nabízeny kvalitní, dokonce módní výrobky či služby.

3.7.1 Vztah mezi malými a velkými podniky

M. Konečná klasifikuje vztahy mezi těmito skupinami podniků podle různých hledisek. Z hlediska sledovaného účelu se vztahy rozdělují na konkurenci a kooperaci, z hlediska původu na vztahy původní, trvalé a vzájemně vyvolané a podle povahy na přímé a nepřímé. [5]

Vztah konkurence je jednou z podmínek fungování tržního systému. Ze vzájemné spolupráce vzniká vztah kooperace. Malé firmy řeší úkoly, které velkovýrobci nejsou schopni zajistit, případně pokud by jejich náklady byly mnohem vyšší.

Vztahy původní vyplývají z přírodních a výrobně technických zvláštností malých podniků. Těmito zvláštnostmi je např. zpracovávání místních surovin či výroba pro omezené lokální trhy. Velké podniky se často přestávají věnovat výrobě menších sérií, speciálních součástí např. s vysokou náročností na řemeslné zpracování. Produkce těchto výrobků je přenášena na malé podniky a vznikají tak vztahy vzájemně vyvolané.

Podniky jsou si vědomy předností a nevýhod, které jsou spjaté s jejich velikostí, organizační strukturou apod. a proto toho v rámci přímých dodavatelsko-odběratelských vztahů využívají. Cílem je pochopitelně dosažení hospodářských výhod pro všechny zúčastněné subjekty. Obchodní vztah může být založen na několika základních principech.

Malé podniky mohou být dodavatelé podniků velkých, když velký podnik má nedostatečnou kapacitu a není schopen pokrýt vyšší poptávku, pokud malý podnik vlastní vysoce specializovanou technologii nebo v případě, že malý podnik dosahuje u určitého výrobku nízké nákladovosti nebo výrazně vyšší kvality.

Malé podniky bývají také distributoři velkých podniků, přitom jejich výrobky často dohotovují, přizpůsobují přáním zákazníků, odborně smotovávají, instalují a opravují. Drobné podniky tu plní funkci spojovacího článku mezi výrobcem a zákazníkem.

4 SYSTÉM PODPOR MSP V ČESKÉ REPUBLICE

V České republice je v roce 2001 malým a středním podnikatelům k dispozici celá řada programů na podporu jejich podnikání. Jejich základní rozčlenění se provádí podle toho, kdo je poskytovatelem dané podpory. Podle tohoto hlediska lze podporu obdržet od:

- a) státu,
- b) zahraničních institucí,
- c) ostatních institucí.

Nejprve bych se rád zabýval podporami malých a středních českých podniků, které jsou jim poskytovány od státu, tzn. od České republiky. Poskytováním podpor se v naší republice zabývá několik institucí: [11]

- a) Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo pro místní rozvoj
- b) Agentura pro rozvoj podnikání (ARP)
- c) Regionální poradenská a informační centra (RPIC)
- d) Agentury pro regionální rozvoj (ARR)
- e) Česká agentura pro zahraniční investice - CzechInvest
- f) EuroInfo Centra
- g) Podnikatelská a inovační centra (BIC)
- h) Obchodní a hospodářské komory

4.1 Agentura pro rozvoj podnikání (ARP)

ARP je příspěvková organizace MPO ČR a zabývá se podporou rozvoje malých a středních podniků v souladu se zákonem č. 299/92 Sb., o státní podpoře MSP. Věnuje se též přípravě a realizaci nových programů podpory v rámci přípravy ČR na vstup do EU, podporuje poradenství MSP a inovační podnikání.

4.2 Regionální poradenská a informační centra (RPIC)

RPIC poskytují cenově zvýhodněné služby v oblasti podnikatelského poradenství, semináře a školení pro MSP, poskytují informace o možnostech a potřebách regionu apod.

4.3 Česká agentura pro zahraniční investice - CzechInvest

CzechInvest je národní rozvojovou agenturou, jejím úkolem je propagovat ČR v zahraničí jako vhodnou lokalitu pro umístění přímých zahraničních investic do výrobního sektoru a sektoru strategických služeb. Poskytuje potenciálním investorům bezplatně všeobecné informace o podnikatelském prostředí, o investičních příležitostech, pomáhá při vyhledávání průmyslových pozemků a výrobních hal a při hledání vhodných českých dodavatelů pro zahraniční firmy.

4.4 EuroInfo Centra

Tyto instituce zprostředkovávají podnikatelské kontakty a informace z EU, dále právní dokumenty a údaje o asistenčních programech EU otevřených pro ČR. Ve světě jich funguje již více než 250 a jsou umístěny i v několika městech v ČR, hlavní EuroInfo Centrum má sídlo v Praze, na Staroměstském náměstí.

4.5 Podnikatelská a inovační centra (BIC)

BIC se orientují na podporu inovačního podnikání, transferu technologií a výsledků výzkumu a vývoje. Podporují také firmy umístěné v tzv. podnikatelských inkubátorech prostřednictvím cenově zvýhodněného pronájmu prostor.

4.6 Hospodářská komora České Republiky

Prímým předchůdcem komorových systémů byly cechy. Cechy představovaly sdružení řemeslníků stejných nebo příbuzných řemesel. Cechy působily především v oblasti řemeslné kvality, poctivosti obchodu a výchovy mladých odborníků. Zatímco cechy měly spíše regionální charakter, komory reprezentovaly zájmy větších územních celků.

První právní úprava ČR o komorách vznikla roku 1920, kdy činnost hospodářských a živnostenských komor byla převážně informační. V období mezi světovými válkami působily tyto komory v následujících městech: Brno, České Budějovice, Cheb, Hradec Králové, Liberec, Olomouc, Opava, Plzeň a Praha. Na základě vyhlášky z roku 1952 došlo ke zrušení těchto komor a byly nahrazeny především v oblasti zahraničního obchodu spolkem Československá obchodní a průmyslová komora (ČSOPK). ČSOPK se současně s rozdělením ČSFR také rozdělila, ve stejné době vznikla i Hospodářská komora České republiky. Dne 1. 1. 1995 se obě instituce sloučily a právním nástupcem se stala Hospodářská komora ČR. [15]

Úkolem hospodářské komory je dosažení konsensu všech podnikatelů vůči ostatním subjektům, zejména vůči státním orgánům, odborům, jiným organizacím a vůči zahraničí. Princip fungování komor z hlediska členství je řešeno dvojím způsobem. Členství v komoře může být pro fyzické i právnické osoby povinné (např. v Rakousku) nebo dobrovolné (USA, ČR). [5]

Hospodářské komory se zabývají např. navazováním kontaktů se zahraničními hospodářskými komorami, s mezinárodními institucemi a organizacemi, řeší otázky vzdělávání zaměstnanců, výuku učňů, poskytují informační a poradenské služby v rámci zakládání malých a středních podniků, v technické a technologické oblasti, v problematice vývozu a dovozu apod.

Činnosti Hospodářské komory jsou upraveny zákonem č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Komory jsou sdruženími podnikatelů, kteří byli přijati za jejich členy, komory jsou právnickými osobami a jsou zapisovány do obchodního rejstříku. Hospodářská komora je tvořena okresními komorami, v Praze obvodními komorami a u HK začleněná živnostenská společenstva.

Členy hospodářské komory se mohou stát fyzické a právnické osoby, které mají bydliště, resp. sídlo na území ČR a provozují podnikatelskou činnost s výjimkou zemědělství, potravinářství a lesnictví. Členství v komoře je dobrovolné, žadatele přijímá předsednictvo okresní komory. Okresní komora má tyto orgány:

- a) shromáždění delegátů
- b) představenstvo okresní komory
- c) předsedu a místopředsedy
- d) dozorčí radu.

4.6.1 Okresní hospodářská komora Kolín

OHK Kolín k 1. 5. 2001 sdružovala 40 právnických a 21 fyzických osob. Zájemci o členství v OHK Kolín musí vyplnit přihlášku a složit zálohově roční členský příspěvek, který činí u právnických osob 5000 Kč a u fyzických osob 500 Kč.

4.6.2 Rozhodčí řízení

Zákon č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů umožnil u OHK Kolín vznik institutu rozhodčího řízení. Rozhodčí řízení je proces, jehož cílem je zjednodušení a zkrácení procesu řešení sporů. Rozhodčí řízení se velice odlišuje od soudního řízení, protože je založeno na principu dobrovolnosti, vůli sporných stran se ho zúčastnit a jeho závěry plně respektovat. Výsledkem tohoto

řízení je vydání rozhodčího nálezů nebo dovedení stran ke smíru. Rozhodčí nález je soudně vykonatelný stejně jako rozsudek obecného soudu. OHK v Kolíně vydala Rozhodčí řád, který upravuje způsob fungování tohoto institutu. Spory řešené podle tohoto řádu jsou jednoinstanční, rozhoduje je jediný rozhodce. Tým rozhodců je jmenován Legislativní radou OHK Kolín, rozhodcem může být člověk s určitým profesním a osobním profilem. Rozhodce musí být starší než 30 let, musí mít zkušenosti s řešením sporů, dalšími podmínkami je serióznost a bezúhonnost. Žalující musí složit na účet OHK Kolín částku obvykle 2 % celkové žalované částky, nejméně však 3.000 Kč a maximálně 500.000 Kč. Rozhodčí řád OHK Kolín tvoří Přílohu č. 2.

4.7 Hospodářská a sociální rada regionu Kolín

HSR regionu Kolín vznikla 20. března 2001, při jejím vzniku se zakladatelé inspirovali HSR na Mostecku, kde vznikla pod vedením senátora Falbra. Cílem této instituce je zlepšení hospodářského, sociálního a kulturního života v kolínském okrese a to prostřednictvím sdružení osobností z regionu Kolín. Taková skupina má šanci vylobovat pro region daleko více než jednotlivé osobnosti samostatně. Rada členů HSR bude současně členy OHK, vstupní vklad členů sdružení činí 200 Kč pro fyzickou a 3.000 Kč pro právnickou osobu.

4.8 Podpora Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva pro místní rozvoj

Patrně nejvýznamnější podpory se drobným podnikatelům dostává od Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva pro místní rozvoj, proto se v této práci budu touto formou podpor zabývat detailněji.

Programy navrhované těmito ministerstvy jsou realizovány Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou, a. s., viz též Příloha č. 3.

Na začátku analýzy uvádím schéma všech programů, které jsou pro rok 2001 vypsány. Podle nejzákladnějšího členění se dělí tyto programy na plošné, které poskytuje Ministerstvo průmyslu a obchodu, a regionální, jimiž se zabývá Ministerstvo pro místní rozvoj.

Plošné programy podpory malého a středního podnikání Ministerstva průmyslu a obchodu :

1.	ZÁRUKA	Program záruk pro malé a střední podnikatele
2.	KREDIT	Program úvěrů pro malé podnikatele
3.	TRH	Program podpory malých a středních podnikatelů
4.	KOOPERACE	Program podpory malých a středních podnikatelů vytvářejících kooperační sdružení
5.	START	Program úvěrů pro podnikání pracovníků uvolněných z hutního průmyslu
6.	SPECIAL	Program podpory malých a středních podniků vytvářejících podmínky pro zaměstnávání občanů z problémových skupin obyvatelstva
7.	MARKETING	Program podpory malých a středních podniků poskytováním vývozních informačních, poradenských a vzdělávacích služeb
8.	PORADENSTVÍ	Program podpory poradenství a inovačního podnikání pro malé a střední podniky
9.	MALÉ PŮJČKY	Program nebankovních úvěrů pro malé podniky
10.	DESIGN	Program podpory designu pro malé a střední podniky

Regionální programy podpory malého a středního podnikání Ministerstva pro místní rozvoj:

1.	REGION	Program podpory malého a středního podnikání ve vymezeném území
2.	VESNICE	Program podpory malého a středního podnikání ve vymezeném území
3.	REGENERACE	Program podpory malého podnikání ve vymezeném území
4.	PREFERENCE	Program úvěrů pro malé podnikatele na území strukturálně postižených regionů
5.	PROVOZ	Program provozních úvěrů pro malé podnikatele na území vybraných regionů
6.	HRANICE	Program úvěrů pro malé podnikatele na příhraničním území
7.	REGIOZÁRUKA	Program regionálních záruk pro malé a střední podnikatele

V následující části diplomové práce budu analyzovat jednotlivé programy.

4.8.1 Program záruk pro malé a střední podnikatele ZÁRUKA

Jak jsem již uvedl výše, navrhovatelem všech plošných programů, a tedy i tohoto, je Ministerstvo průmyslu a obchodu, poskytovatelem podpory je ČMZRB.

Předmět a účel podpory

Cílem tohoto programu je usnadňovat realizaci podnikatelských záměrů malých a středních podniků pomocí zvýhodněných bankovních záruk k bankovnímu úvěru, leasingu, k rizikovému a rozvojovému kapitálu.

Vymezení příjemců podpory

Tento program je určen malým a středním podnikům se sídlem na území České republiky. Podnikatelský subjekt žádající o účast v tomto programu musí splňovat tyto podmínky:

- 1) k datu podání žádosti musí být počet zaměstnanců po přepočtu na plný pracovní úvazek menší než 250 osob,
- 2) tržby, resp. příjmy podniku nesmějí za poslední účetně uzavřený kalendářní rok přesáhnout 1 450 mil. Kč, nebo aktiva, resp. majetek podniku ke konci tohoto roku nesmí přesáhnout 980 mil. Kč,
- 3) podnik musí splňovat kritérium nezávislosti.

Při stanovení hodnot těchto kritérií je nutno sečíst relevantní hodnoty u příjemce podpory a také všech podniků, které ovládá přímo nebo nepřímo prostřednictvím vlastnictví 25 % nebo více kapitálu nebo hlasovacích práv. Pokud je součástí podnikatelského projektu nákup další již existující provozní jednotky, započítávají se její zaměstnanci, tržby a aktiva do příslušných hodnot sledovaných u žadatele o podporu.

Do počtu zaměstnanců na plný pracovní úvazek se započítávají také zaměstnanci na částečný pracovní úvazek, který je pro tento účel přepočítán na plný pracovní úvazek.

Kritérium nezávislosti znamená, že 25 % nebo více kapitálu podniku nebo hlasovacích práv nesmí vlastnit jeden podnik nebo společně více podniků, které nesplňují definici malých a středních podniků.

Kromě výše zmíněných podmínek má program ještě další omezení. Podpora nebude poskytnuta žadatelům, kteří nemají vypořádány své závazky vůči finančnímu úřadu, Správě sociálního zabezpečení, Pozemkovému fondu, Celní správě, Státnímu fondu životního prostředí a Fondu národního majetku. Jako doklad o splnění této podmínky slouží potvrzení FÚ o vypořádání závazků, doklad od ostatních institucí je nahrazen čestným prohlášením. Ani jeden z těchto dokumentů nesmí být v den podání žádosti starší než 2 měsíce.

Podmínky programu pro cenově zvýhodněné záruky a záruky za kapitálové vstupy

Podnikatelský projekt musí mít charakter průmyslové, stavební nebo řemeslné výroby, služeb, obchodu a hromadné osobní dopravy regionálního významu s výjimkou taxislužby, vymezený seznamem odvětvové klasifikace ekonomických činností (OKEČ). Projekt se musí realizovat na území ČR.

Podpora podle programu ZÁRUKA může být poskytována ke mnoha účelům, proto zde zmíním jen ty, které považuji za hlavní. Podpora se poskytuje např. k investičním úvěrům na pořízení, rekonstrukci a modernizaci hmotného nebo nehmotného investičního majetku, který bezprostředně souvisí s realizací projektu. Další možností je podpora k provozním úvěrům včetně revolvingových úvěrů na zásoby, k leasingovým smlouvám a ke kapitálovému vstupu investora. U leasingu je podmínkou alespoň desetiprocentní účast podnikatele formou akontace nebo ručení vůči leasingové společnosti, přičemž podporu nelze využít k leasingu osobních automobilů a výpočetní techniky. U kapitálového vstupu investora je nutný předpoklad, že příjemce rizikového a rozvojového kapitálu dosáhne alespoň 50% svých tržeb z podporovaných činností vymezených seznamem odvětvové klasifikace ekonomických činností (OKEČ).

Tento program může být využit též jako záruka za návrh do obchodní veřejné soutěže a to pouze v případě, že obchodní veřejnou soutěž vyhlásí subjekt se sídlem na území ČR a jejím předmětem je dodávka stavebních prací.

Zaručovaný investiční úvěr může být maximálně do 40 % jeho celkového objemu použit i na zásoby, pohledávky do lhůty splatnosti a na úhradu provozních nákladů bezprostředně souvisejících s realizací projektu. Podporovány nebudou projekty obchodní činnosti s vyšším než 20 % podílem tržeb z prodeje zboží dováženého příjemcem podpory ze zahraničí na celkových tržbách.

Druh podpory

O tom, zda bude záruka poskytnuta, v jaké výši a jak bude dlouhá doba ručení, rozhoduje ČMZRB, podpory jsou žadatelům poskytovány na základě smlouvy.

Cenově zvýhodněná záruka

Program umožňuje poskytnout cenově zvýhodněnou záruku za zůstatek bankovního úvěru nebo za leasing, přičemž výše cenového zvýhodnění může být až 9 % p. a., maximální výše záruky za provozní úvěr je 3,5 mil. Kč za 3 roky.

Záruka za kapitálový vstup

Záruka může být poskytnuta maximálně do výše 70 % kapitálového vstupu, nejvýše však 20 mil. Kč. Podle programu ZÁRUKA se kapitálovým vstupem investora rozumí nákup nebo úpis akcií či získání obchodního podílu v podniku žadatele, vklad tichého společníka a úvěr poskytnutý příjemci kapitálu, nezajištěný majetkem příjemce kapitálu.

Cena záruky za kapitálový vstup nepřesáhne 1,5 %, v případě jednoleté a kratší záruky 0,75 % objemu poskytnuté záruky. Současně se zárukou lze může být investorovi poskytnout příspěvek na úhradu nákladů externích služeb, které se bezprostředně vztahujících k uskutečněnému kapitálovému vstupu. Příkladem těchto externích služeb jsou např. odborné technické a ekonomické expertizy, právní služby spojené s tvorbou smluvní dokumentace nebo analýzy majetkoprávních a dalších smluvních vztahů příjemce. Výše příspěvku je omezena hranicí až 3 % kapitálového vstupu, maximálně 250 tis. Kč.

Záruka za návrh do obchodní veřejné soutěže

Záruka může být poskytnuta ve výši minimálně 100 tis. Kč, maximálně však 5 mil. Kč.

Sankce za nedodržení podmínek programu

Postihy za neplnění podmínek programu ZÁRUKA závisí na tom, v jaké formě byla podpora čerpána. U cenově zvýhodněné záruky je žadatel povinen vrátit vyplacené cenové zvýhodnění a uhradit smluvní pokutu ve výši 10 % z výše záruky, u záruky za kapitálový vstup a záruky na návrh do obchodní veřejné soutěže je stanovena smluvní pokuta ve výši 10 % z výše záruky.

Účast v dalších českých a zahraničních programech není poskytnutím programu ZÁRUKA vyloučena, záruku však nelze poskytnout k úvěrům z programů KREDIT, MALÉ PŮJČKY, PREFERENCE, HRANICE, PROVOZ a START. Tento program je vyhlašován na období od roku 2001 do roku 2004 a doba jeho trvání je v průběhu kalendářního roku determinována objemem disponibilních finančních prostředků.

4.8.2 Program úvěrů pro malé podnikatele KREDIT

Navrhovatel a poskytovatel jsou stejní jako u předchozího programu, tzn. Ministerstvo průmyslu a obchodu, respektive ČMZRB.

Cílem programu KREDIT je umožnit pomocí zvýhodněných investičně zaměřených úvěrů realizaci podnikatelských záměrů malých podnikatelů. Podnikatelský subjekt, který chce participovat na programu KREDIT, musí mít k datu podání žádosti menší počet zaměstnanců než 50, a to po přepočtení na plný pracovní úvazek. Příjmy podniku nesmějí být vyšší než 250 mil. Kč a majetek vyšší než 180 mil. Kč. I zde samozřejmě platí kritérium nezávislosti, provádí se přepočítání na plný pracovní úvazek stejně jaké u předchozího programu. Úplně stejně platí podmínka vypořádání závazků vůči státním institucím.

Podmínky týkající se předmětu podpory jsou stejné jako u programu ZÁRUKA. Během jednoho roku může být žadateli poskytnuta podpora pouze na jeden projekt.

Zvýhodněný úvěr pro malé podniky

Program KREDIT umožňuje vybraným podnikatelům, kteří splnili výše zmíněné podmínky, poskytnout úvěr. Tento úvěr má maximální splatnost 6 let, je úročen pevnou úrokovou sazbou 7 % p. a. a jeho velikost může být nejvýše 4 mil. Kč. O jeho

poskytnutí rozhoduje ČMZRB v závislosti na rizikovosti projektu a splnění podmínek programu, úvěr je poskytován na základě smlouvy.

Sankce za nedodržení podmínek programu

Pokud by byl poskytnutý úvěr použit na činnosti nezahrnuté do podporovaných OKEČ nebo byl projekt realizován mimo vymezená území, bude subjekt nucen okamžitě splatit poskytnutý úvěr včetně smluvní pokuty ve výši 10 % z počáteční výše úvěru. Pokud budou porušeny ostatní podmínky programu KREDIT, sankcí bude jen výše zmíněná smluvní pokuta.

Účast v tomto programu nevylučuje možnost účasti v dalších českých a zahraničních programech. K úvěru z tohoto programu nelze poskytnout záruku z programů ZÁRUKA, REGIOZÁRUKA a REGIOZÁRUKA 2 nebo příspěvek na úhradu úroků z programu TRH, REGION, REGION 2, VESNICE a REGENERACE.

4.8.3 Program podpory malých a středních podnikatelů TRH

Cílem programu je zvýšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků na domácích a zahraničních trzích. Podpora je určena malým a středním podnikům v přípravě podmínek vstupu na jednotný trh EU.

Podmínky programu TRH jsou stejné jako u programu ZÁRUKA, tzn. menší počet pracovníků než 250 osob, příjmy podniku nižší než 1 450 mil. Kč, majetek podniku nižší než 980 mil. Kč, kritérium nezávislosti a další podmínky platí analogicky jako u programu ZÁRUKA.

Certifikační orgán musí mít ke dni vystavení certifikátu platnou akreditaci na příslušnou činnost. Podnikatelský projekt nebo převažující činnost příjemce podpory v případě příspěvku na získání certifikace musí být zařaditelná do seznamu OKEČ.

Poskytnutí příspěvku na úhradu úroků

Podpora tohoto druhu se poskytuje jen žadatelům, kterým byl udělen certifikát podle norem řady ISO 9000 nebo ISO 14000 a nebo mají zaveden program EMAS.

Podpora ve formě příspěvku na úhradu úroků se poskytuje pouze k úvěrům, určeným na pořízení hmotného nebo nehmotného investičního majetku, na rekonstrukci a modernizaci hmotného investičního majetku, bezprostředně souvisejícího s realizací projektu. Úvěr, ke kterému je poskytován příspěvek na úhradu úroků, může být maximálně do 40 % jeho celkového objemu použit i na zásoby, pohledávky do lhůty splatnosti a na úhradu provozních nákladů bezprostředně souvisejících s realizací projektu. Podpora může být udělena pouze k úvěrům, na které byla uzavřena úvěrová smlouva nejdéle 12 měsíců před podáním žádosti o podporu.

Příspěvek je poskytován ve výši 5 procentního úroku z čerpaného bankovního úvěru, je vyplácen postupně v korelaci se splátkovým kalendářem úvěru. Předpokladem jsou pravidelné konstantní splátky úvěru, příspěvek je vyplácen po dobu nejvýše 4 let, jeho výše závisí na velikosti úvěru. Celková výše příspěvku nesmí přesáhnout 5 mil. Kč.

Poskytnutí příspěvku na získání certifikátu

Pokud podnik žádá o poskytnutí příspěvku na získání certifikátu, musí mít zavedenu certifikaci systému environmentálního managementu podle norem řady ISO 14000 nebo v souladu s požadavky Programu EMAS nebo zaveden a certifikován systém řízení jakosti podle norem řady ISO 9000, a to akreditovanými orgány a akreditovanými environmentálními ověřovateli pro program EMAS. Certifikace musí být vydána certifikačním orgánem akreditovaným signatářem Evropské mnohostranné dohody o akreditaci a musí být platná po celou dobu poskytování podpory. Příspěvek může být poskytnut na poplatky, platby za poradenskou a školicí činnost a audity, které souvisejí s vydáním nového certifikátu a nebo se zavedením programu EMAS. Příspěvek lze poskytnout pouze na certifikáty vydané v daném kalendářním roce a nebo ve druhém pololetí roku předcházejícího, nemůže však být poskytnut podnikům, které pouze obnovují již získaný certifikát.

Podpora je poskytována na výše zmíněné účely ve výši 50 % nákladů, které je nutné doložit příslušnými doklady. Příspěvek se vyplácí až po získání certifikátu, limitem je 200 tis. Kč u získání certifikátu ISO 9000, ISO 14000 nebo Programu EMAS, a 300 tis. Kč u certifikace integrovaného systému podle norem řady ISO 9000 společně s ISO 14000.

Příspěvek na získání značky shody s normou ČSN TEST

Tato podpora je poskytována po získání značky shody s normou ČSN TEST, která je vydána zkušebnou, jež má oprávnění k udělování této značky od Českého normalizačního institutu. Značka shody musí být žadateli udělena v příslušném kalendářním roce nebo ve druhém pololetí předcházejícího roku. Výše příspěvku je stanovena na 50 % nákladů vynaložených za poplatek za vydání dané značky, maximálně 30 tis. Kč na každý testovaný výrobek a nejvýše 200 tis. Kč pro jednoho příjemce podpory.

Značka shody ČSN TEST

Tato značka může být udělena pouze takovým výrobkům, které byly zevrubně prověřeny akreditovanou zkušebnou. Tím získává zákazník záruku, že takto označený výrobek bude nejen správně fungovat, ale že prošel také zkouškami bezpečnosti a kvality. Tato značka má podobnou funkci jako německá značka DIN-Geprüft, anglická BSI-Testing či francouzská NF. Značka ČSN TEST je poměrně nová a doplňuje u nás již od r. 1998 používané značení CCZ, které se však vztahuje jen na výrobky, u nichž musí být podle vládního nařízení vydané prohlášení o bezpečnosti těchto výrobků. Podle V. Vovsa z ČNI by se ceny výrobků zkoumaných pro udělení značky ČSN TEST neměly v souvislosti s jejich testováním zřetelně zvyšovat. [2]

Obrázek č. 1: Logo značky shody ČSN TEST

Při nedodržení podmínek programu jsou sankce obdobné jako u předchozích programů. Neplnění podmínek programu na získání certifikátu je penalizováno nevyplacením příspěvku, nesplacení úroků podpořeného úvěru zastavením výplaty příspěvku a porušení ostatních podmínek vrácením příspěvku a smluvní pokutou 10 % z již vyplaceného příspěvku.

Účast v programu TRH nevylučuje participaci na dalších programech, pouze příspěvek na úhradu úroků nelze využít k úvěrům z programů KREDIT, PREFERENCE, HRANICE a PROVOZ.

4.8.4 Program podpory malých a středních podnikatelů vytvářejících kooperační sdružení KOOPERACE

Cílem programu je podpora zakládání a rozvoje kooperačních sdružení malých a středních podnikatelů k posílení jejich postavení na trhu. Příjemcem podpory mohou být tyto subjekty:

- a) právnická nebo fyzická osoba, která působí podle smlouvy o sdružení jako řídící členek sdružení bez právní subjektivity, podle § 829 občanského zákoníku a ustanovení následujících,
- b) právnické osoby založené podle zákona č. 301/1992 Sb.,
- c) zájmové sdružení právnických osob podle § 20f a násl. občanského zákoníku, který dovoluje právnickým osobám vytvářet zájmová sdružení právnických osob za účelem ochrany svých zájmů nebo k dosažení jiného účelu,
- d) družstvo nebo společnost založená k uskutečnění činností, které jsou cílem programu, se sídlem na území ČR,
- e) občanské sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

Sdružení, které žádá o podporu z programu KOOPERACE, musí mít minimálně 15 členů, a to podnikatelských subjektů, které splňují podmínky stejné jako v programu ZÁRUKA a mají sídlo na území ČR. Sdružení musí působit v oblastech podnikání uvedených v seznamu OKEČ, podpora je určena na rozvoj společné nákupní, odbytové a marketingové činnosti a na vzdělávání.

Podpora může být poskytnuta na úhradu části nákladů na vybudování a provozování jednotného informačního systému sledování oběhu výrobků a zboží, vývoje zásob a systému společného nákupu a prodeje. Dále je možný příspěvek na jednotný systém prezentace a společné propagace a na podporu výchovy učňů a další odborné vzdělávání pracovníků.

Výše příspěvku je stanovena maximálně na 50 % nákladů na realizaci projektu, nejvýše však 3 mil. Kč. Příspěvek může být poskytnut jen na náklady vynaložené nejdříve 1 rok před a nejpozději 2 roky po uzavření smlouvy o příspěvku. Účast v programu KOOPERACE nevylučuje účast v dalších programech, nemůže však být příjemci příspěvku poskytnut úvěr z programů KREDIT, PROVOZ, PREFERENCE a HRANICE.

4.8.5 Program úvěrů pro podnikání pracovníků uvolněných z hutního průmyslu START

Cílem programu je umožnit pomocí zvýhodněných úvěrů vstup do podnikání a jeho rozvoj v počáteční fázi pro pracovníky uvolněné ze zaměstnání v důsledku restrukturalizace hutního průmyslu. Program START se týká fyzických osob nebo obchodních společností, výjimkou jsou akciové společnosti. Příjemcem podpory může být podnikatelský subjekt, který je fyzickou osobou nebo v němž jsou společníky či členy občané, které byli uvolněni ze zaměstnání z podniků hutní výroby na základě § 46 odst. 1, písm. a) - c) zákona č. 65/1965 Sb. z důvodu nadbytečnosti. V Příloze č. 4 jsou vyjmenovány podniky, jejichž bývalí pracovníci se mohou ucházet o podporu z programu START. Příspěvek se týká občanů, kteří byli zaměstnáni u podniku hutní výroby minimálně po dobu 1 roku a byli uvolněni později než 30. 6. 1999. Tito občané musí působit v podnikatelském subjektu, který má počet zaměstnanců po přepočtu na plný pracovní úvazek menší než 50 osob, příjmy nižší než 250 mil. Kč a aktiva nepřesahující 180 mil. Kč. Samozřejmostí je splnění kritéria nezávislosti.

Projekty musí být realizovány na území ČR, musí mít charakter činností vymezených seznamem OKEČ. Podpora je poskytována především na pořízení hmotného a nehmotného investičního majetku a na rekonstrukci či modernizaci hmotného investičního majetku bezprostředně souvisejícího s realizací projektu, úvěr však může být použit maximálně do 50 % i na zásoby související s realizací projektu. Osoba, které byla poskytnuta podpora z programu START, musí zůstat majitelem, členem nebo společníkem podnikatelského subjektu po celou dobu poskytování podpory, podporu z programu START lze poskytnout určité osobě pouze jednou. Po poskytnutí úvěru musí předložit úspěšný žadatel do 9 měsíců ČMZRB účetní doklady, které prokazují použití alespoň poloviny částky úvěru na pořízení investičního majetku podle podmínek programu, který musí být po celou dobu poskytování podpory pojištěn a pojistné vinkulováno ve prospěch ČMZRB.

Podpora je prováděna formou neúročeného úvěru na realizaci podnikatelského záměru, maximální výše pro jednoho občana činí 500 tis. Kč, pro jednoho příjemce podpory 3 mil. Kč. Úvěr je zajištěn vlastní bíanco směnkou příjemce podpory a doba splatnosti je nejvýše 6 let.

4.8.6 Program podpory malých a středních podniků vytvářejících podmínky pro zaměstnávání občanů z problémových skupin obyvatelstva SPECIÁL

Cílem programu je zvýšit zaměstnanost občanů z problémových skupin obyvatelstva. Program je koncipován jako doplňkový k programům ZÁRUKA, KREDIT, TRH, REGION, KOOPERACE, VESNICE, PREFERENCE, REGENERACE, HRANICE, PROVOZ a REGIOZÁRUKA. Příjemce podpory musí v době podání žádosti využívat podporu z některého z výše zmíněných programů a musí realizací projektu zaměstnat občany z problémových skupin obyvatelstva. Do této skupiny patří občané se změněnou pracovní schopností a občané společensky nepřizpůsobení podle § 91 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

Podmínkou pro udělení podpory z programu SPECIÁL je zvýšení zaměstnanosti občanů z problémových skupin obyvatelstva, žadatel uvádí v předloženém projektu předpokládaný počet osob, které po podání žádosti nově zaměstná v následujících 4 kalendářních letech. Aby podpora mohla být vyplacena, musí žadatel předložit do konce února následujícího roku potvrzení okresního či městského úřadu o tom, že zaměstnávaná osoba je společensky nepřizpůsobená, dále potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o změněné pracovní schopnosti, pracovní smlouvy a výplatní listiny za uplynulý rok.

Výše příspěvku je stanovena na 4.000 Kč měsíčně za každého nově přijatého zaměstnance z problémových skupin obyvatelstva a to po dobu 4 let včetně roku podání žádosti. Celková výše příspěvku nesmí přesáhnout 3 mil. Kč a čerpání tohoto příspěvku nevylučuje účast na dalších programech.

4.8.7 Program podpory malých a středních podniků poskytováním vývozních informačních, poradenských a vzdělávacích služeb MARKETING

Navrhovatelem programu i poskytovatelem podpory je Ministerstvo průmyslu a obchodu, cílem programu je usnadnění přístupu českých malých a středních podniků na zahraniční trhy a snížení rozdílu v objemu a kvalitě informačních, vzdělávacích a poradenských služeb ve srovnání s obdobnými podniky, které působí v EU. Program umožní malým a středním podnikům zvyšovat obrát a zisk využíváním obchodních příležitostí, které existují na světovém trhu.

Příjemcem této podpory může být pouze podnik, který má méně než 250 zaměstnanců, tržby nižší než 1.450 mil. Kč, majetek menší než 980 mil. Kč a musí splňovat kritérium nezávislosti. Podpora formou dotací na prezentace, veletrhy a výstavy v tuzemsku bude poskytnuta pouze malým podnikům, které mají méně než 50 zaměstnanců, tržby nepřesahující 250 mil. Kč a majetek nižší než 180 mil. Kč.

O poskytnutí podpory rozhoduje generální ředitel CzechTrade České agentury na podporu obchodu na základě doporučení odborné komise programu. Podpora je poskytována v těchto formách:

- a) marketingové informace
- b) marketingové vzdělávání
- c) marketingové propagační materiály a internetový marketing
- d) exportní a marketingové poradenství
- e) dotace na prezentace, výstavy a veletrhy

Marketingové informace

Dotace na marketingové informace je ve výši 60 % vynaložených nákladů, její maximální výše je 100.000 Kč za rok. CzechTrade nabízí marketingové průzkumy zpracované renomovanými firmami, tyto průzkumy pokrývají většinu výrobních a obchodních oborů. CzechTrade může také schválit zpracování nového, dosud neexistujícího průzkumu. Dotace může být použita na pořízení adresářů obchodních kontaktů, statistik a dalších informačních materiálů, které žadateli usnadní rozhodování o vstupu na zahraniční trh.

Marketingové vzdělávání

Dotace na marketingové vzdělávání je poskytována ve výši 60 % vynaložených nákladů, maximálně však 50.000 Kč za rok, jedná se vždy o vzdělávací kurzy připravované nebo spolupřátané CzechTrade.

Marketingové propagační materiály a internetový marketing

Cílem této formy podpory je poskytnout dotaci na tvorbu propagačních materiálů ve výši 60 % vynaložených nákladů, nejvyšší možná výše podpory

je 150.000 Kč ročně. Další možností je poskytnutí dotace na tvorbu internetových stránek a to včetně výtvarného návrhu prezentace podniku nebo výrobku, maximální částka podpory je 50.000 Kč za rok. Tyto dvě formy podpory lze čerpat současně, ale propagační materiály i internetové stránky musí být provedeny v jiném než českém jazyce.

Exportní a marketingové poradenství

Tato část programu umožňuje MSP získat dotaci na exportní a marketingové poradenství v agentuře Czech Trade.

Dotace na prezentace, výstavy a veletrhy

Dotace mohou být přiděleny žadateli, pokud se účastní zahraniční výstavy nebo veletrhu, tuzemské výstavy s mezinárodní účastí pro malé podniky či prezentace pořádané organizací CzechTrade v zahraničí.

Účast v programu Marketing nevyklučuje možnost účasti na dalších programech.

4.8.8 Program podpory poradenství a inovačního podnikání pro malé a střední podniky PORADENSTVÍ

Navrhovatelem programu i poskytovatelem podpory je Ministerstvo průmyslu a obchodu, cílem programu je umožnit MSP v ČR získat cenově zvýhodněné odborné služby podnikatelského poradenství, informace a služby podnikatelských inovačních center. Podmínky pro příjemce podpory jsou shodné s předcházejícím programem.

V roce 2001 jsou v programu PORADENSTVÍ vypsány tyto druhy podpor:

- a) dotace na služby podnikatelského poradenství
- b) podpora inovačních firem v podnikatelských inovačních centrech (BIC)
- c) dotace na školení podnikatelů
- d) dotace na služby Asociace podnikatelek a manažerek

4.8.9 Program nebankovních úvěrů pro malé podniky MALÉ PŮJČKY

Navrhovatelem programu i poskytovatelem podpory je Ministerstvo průmyslu a obchodu, cílem programu je rozvoj malých podniků poskytnutím potřebného kapitálu. Program je určen pro podnikatelské subjekty s méně než 50 zaměstnanci, s tržbami podniku nepřesahujícími 250 mil. Kč a majetkem podniku v maximální výši 180 mil. Kč. Splnění kritéria nezávislosti je samozřejmostí.

Program je navržen pro financování podnikatelských projektů, jejichž cíli je rozvoj a konkurenceschopnost podniku, rozvoj výroby nebo technologie a překonání dočasných výkyvů v hospodaření podniků. Podpora může být použita na financování hmotného či nehmotného investičního majetku, nákup know-how, nákup provozního materiálu či na řešení přechodného nedostatku likvidity.

Program MALÉ PŮJČKY je realizován návratnou finanční výpomocí ve výši 0,3 - 1,0 mil. Kč s dobou splatnosti maximálně 4 roky.

4.8.10 Program podpory designu pro malé a střední podniky DESIGN

Také u tohoto programu je navrhovatelem a poskytovatelem MPO, cílem je umožnit malým a středním podnikům vypracování analýzy výrobního programu z hlediska kvality designu, zabezpečit metodickou pomoc při začleňování designu do podnikatelské strategie, při výběru designérů a vytvořit podmínky pro účinnou spolupráci designéra s podnikem.

Program je určen pro podnikatelské subjekty s počtem zaměstnanců menším než 250, s tržbami nepřesahujícími 1.450 mil. Kč a majetkem podniku v maximální výši 980 mil. Kč, který splňuje kritérium nezávislosti. Podnikatelský projekt musí jít zařadit do seznamu OKEČ. Žadatel o podporu přistoupí k partnerské spolupráci s Design Centrem ČR s tím, že služby hrazené jím využije výhradně pro vlastní výrobky a služby.

Příspěvek je realizován formou dotace na tyto služby:

- a) nezávislý expertní posudek o úrovni designu
- b) organizování prezentace autorů
- c) designérské poradenské služby
- d) dotace na designérské služby

Žádosti o poskytnutí podpory z programu DESIGN se předkládají na formuláři Design centra ČR, které má pracoviště v Praze a Brně.

4.9 Regionální programy podpory malého a středního podnikání Ministerstva pro místní rozvoj

Navrhovatelem všech regionálních programů podpory MSP je Ministerstvo pro místní rozvoj a poskytovatelem podpory je ČMZRB, a. s. Pro rok 2001 jsou vypsány tyto regionální programy podpory MSP:

4.9.1 Program podpory malého a středního podnikání ve vymezeném území REGION

Cílem programu je zvýšit přitažlivost malého a středního podnikání a zaměstnanost na regionech vymezených v Příloze č. 5, a tím přispět ke zlepšení hospodářské a sociální situace v tomto oblastech.

O zařazení do tohoto programu může žádat subjekt se sídlem v ČR splňující kritérium nezávislosti, který bude realizovat svůj podnikatelský záměr v oblasti vymezené v Příloze č. 5. Podnik investující ve strukturálně postiženém regionu nesmí mít větší počet zaměstnanců než 250 a jeho příjmy nesmějí přesáhnout 1.450 mil. Kč a majetek hranici 980 mil. Kč. Subjekt, jehož podnikatelský záměr bude směřovat do hospodářsky slabého regionu, má možnost získat podporu jen v tom případě, že bude mít méně než 50 zaměstnanců, majetek podniku nepřesahující 180 mil. Kč a tržby v max. výši 250 mil. Kč.

Podporovaný subjekt musí nejpozději do 1 roku po poskytnutí podpory zvýšit počet zaměstnanců za každé 2 mil. Kč úvěru nejméně o jednoho zaměstnance a poté

tento počet alespoň 3 roky zachovat. Maximálně výše podporované části úvěru nesmí přesáhnout 20 mil. Kč a úvěr může být použit na pořízení hmotného nebo nehmotného investičního majetku a na know-how, maximálně však ze 40 % na zásoby. Podpora je poskytována formou příspěvku na úhradu úroků z úvěru ve strukturálně postižených regionech ve výši 10 procentního úroku a v hospodářsky slabých regionech ve výši 7 procentního úroku.

4.9.2 Program podpory malého a středního podnikání ve vymezeném území VESNICE

Cílem programu je zvýšit přitažlivost malého a středního podnikání a zaměstnanost v obcích do 2.999 obyvatel, a tím přispět ke zlepšení jejich hospodářské a sociální situace. Podmínky tohoto programu jsou v podstatě stejné jako u programu REGION ve strukturálně postiženém regionu. Jediným rozdílem je to, že je poskytován příspěvek ve výši pouze 6 procentního úroku z bankovního úvěru. Tento program může být kombinován s dalšími programy, pouze nesmí být použit příspěvek na úhradu úroků ke zvýhodněným úvěrům z programů KREDIT, PREFERENCE, HRANICE a PROVOZ a kombinace poskytnutí příspěvku z programů REGION a REGION 2.

4.9.3 Program podpory malého podnikání ve vymezeném území REGENERACE

Cílem programu REGENERACE je zvýšit přitažlivost malého podnikání a zaměstnanost a tím přispět ke zlepšení hospodářské a sociální situace na území městských památkových rezervací, památkových rezervací vesnického typu, městských památkových zón a památkových zón vesnického typu v ČR, jejichž přehled je uveden v Příloze č. 6. Alokace projektu musí být doložena příslušnou dokumentací.

Podmínky tohoto programu jsou téměř stejné jako v programu REGION ve strukturálně postiženém regionu. U programu REGENERACE je poskytován příspěvek ve výši jen 3 procentního úroku z bankovního úvěru, tento program nemůže být kombinován se zvýhodněnými úvěry z programů KREDIT, PREFERENCE, PROVOZ a HRANICE.

4.9.4 Program úvěrů pro malé podnikatele na území strukturálně postižených regionů PREFERENCE

Cílem programu je zvýšit přitažlivost malého podnikání a zaměstnanost na území strukturálně postižených regionů pomocí investičně zaměřených úvěrů na realizaci podnikatelských záměrů malých podnikatelů a tím přispět ke zlepšení hospodářské a sociální situace těchto regionů.

O účast v tomto programu může žádat podnikatelský subjekt, který uskutečňuje nebo chce uskutečnit projekt ve strukturálně postižených regionech, které jsou uvedeny v Příloze č. 5. Dalšími podmínkami je splnění kritéria nezávislosti, počet zaměstnanců nižší než 50 osob, příjmy nepřesahující 250 mil. Kč a aktiva podniku v max. výši 180 mil. Kč. Na každý započatý 1 mil. Kč úvěru je nutné zvýšit počet zaměstnanců min. o jednoho zaměstnance a udržet ho alespoň po celou dobu poskytování podpory.

Podpora je realizována formou úvěru, jehož výše může být až 5 mil. Kč, úroková sazba je 5 % p. a. a doba splatnosti nejvýše 6 let.

4.9.5 Program provozních úvěrů pro malé podnikatele na území vybraných regionů PROVOZ

Cílem programu je podpořit zachování a další rozvoj malého podnikání na území vymezených v Příloze č. 5 nebo v obci do 2999 obyvatel pomocí provozních úvěrů na realizaci podnikatelských záměrů malých podnikatelů a tím přispět ke zlepšení hospodářské a sociální situace území.

Požadavky na ekonomické parametry podniku jsou stejné jako u předchozího programu PREFERENCE, podnik dále musí zaměstnávat alespoň 10 zaměstnanců na plný pracovní úvazek k datu podání žádosti a po dobu poskytování úvěru, tato podmínka může být nahrazena zvýšením celkového počtu zaměstnanců alespoň o 1 zaměstnance do 1 roku po poskytnutí úvěru. Subjekt musí mít nejméně dvouletou historii k datu podání žádosti o úvěr, který je poskytován na pořízení zásob a na překlenutí potřeb finančních prostředků do doby inkasa pohledávek.

Doba splatnosti úvěru je max. 2 roky, úroková sazba 9 % p. a. a může být poskytnut až do výše 1 mil. Kč

4.9.6 Program úvěrů pro malé podnikatele na příhraničním území HRANICE

Cílem programu je zvýšit přitažlivost malého podnikání a zaměstnanost na níže uvedeném příhraničním území pomocí investičně zaměřených úvěrů na realizaci podnikatelských záměrů malých podnikatelů. Do programu HRANICE může být zařazen podnikatelský subjekt se sídlem v ČR, jehož podnikatelský záměr bude realizován v oblastech uvedených v Příloze č. 7 a který má počet zaměstnanců menší než 50 osob, tržby a aktiva nepřesahující 250 mil. Kč resp. 180 mil. Kč a splňuje kritérium nezávislosti. Preferovány budou projekty, které mají ekonomický vztah s regiony vymezenými v Příloze č. 7. Podpora má formu úvěru na realizaci podnikatelského záměru, na každý započatý 1 mil. Kč úvěru je nutné zvýšit počet zaměstnanců min. o jednoho. Doba splatnosti úvěru je max. 6 let, úroková sazba je určena na 6 % p. a. a max. výše 7 mil. Kč.

4.9.7 Program regionálních záruk pro malé a střední podnikatele **REGIOZÁRUKA**

Cílem programu je zvýhodnit podmínky přístupu k bankovnímu úvěru na území strukturálně postižených a hospodářsky slabých regionů formou záruky za bankovní úvěr, který je určen na projekty realizované na územích vymezených v Příloze č. 5. Podnik čerpající podporu z programu REGIOZÁRUKA musí mít menší počet zaměstnanců než 250 osob, příjmy nižší než 1.450 mil. Kč a majetek nepřesahující 980 mil. Kč.

Záruka za zůstatek bankovního úvěru může být poskytnuta až do výše 75 % jistiny úvěru a nesplacených úroků nepřesahujících 30 % zůstatku jistiny úvěru, cena záruky hrazená podnikatelem je 0,4 % p. a. z výše záruky. Na každé započaté 2 mil. Kč poskytnuté záruky je nutné zvýšit celkový počet zaměstnanců nejméně o jednoho zaměstnance.

5 PODNIKÁNÍ VE FIRMĚ JAROSLAV NOVÁK, **TOPENÁŘSTVÍ - INSTALATÉRSTVÍ**

5.1 Historie firmy

Jaroslav Novák se začal zabývat montáží ústředního topení v roce 1983, kdy mu bylo od Místního národního výboru v Suchdole uděleno povolení č. 17/492/83, na základě něhož mohl provádět topenářské práce. Zajímavostí je, že v té době nebylo nutné vést účetnictví ve formě, v jaké ho známe dnes, příjmy byly pouze registrovány ve zvláštním sešitě a předkládány každý kalendářní rok ke kontrole MNV. Dne 4. 12. 1991 byla provedena změna registrace, příčinou byla změna předmětu podnikání a doplnění obchodního názvu na Jaroslav Novák - JANO. Toto rozhodnutí již vydává Okresní úřad v Kutné Hoře, živnostenský referát, jeho kopie tvoří Přílohu č. 8.

V roce 1992 vystavuje Okresní živnostenský úřad v Kutné Hoře Jaroslavu Novákovi první živnostenský list, předmětem podnikání je vodoinstalatérství, obchodní jméno zůstává stejné - Jaroslav Novák - JANO, v roce 1996 mu byly v důsledku rozdělení původní živnosti vydány nové živnostenské listy, a to na předměty podnikání topenářství a na vodoinstalatérství. K opačné situaci došlo v r. 2000, kdy byl 12. 10. 2000 vydán nový živnostenský list v důsledku zpětného sloučení živností. Dosud poslední úpravu představuje změna živnostenského listu ke 12. 1. 2001, kopie tohoto živnostenského listu tvoří Přílohu č. 9. Důvodem byla novela obchodního zákoníku k 1. 1. 2001, který již neumožňuje fyzické osobě používat dodatek obchodního jména, v tomto případě tedy nesmí J. Novák od 1. 1. 2001 používat slovo JANO.

Až do 31. 3. 2000 byla hlavním zdrojem příjmů J. Nováka práce na plný úvazek v zemědělském družstvu PIAS Suchdol a. s., topenářství a vodoinstalatérství bylo od r. 1983 jeho vedlejším zdrojem příjmů. Ekonomická situace v zemědělství se po politickém převratu v r. 1989 nezlepšovala, a proto se v r. 2000 rozhodl vykonávat živnost jako svou hlavní činnost.

5.2 Obchodní firma

Zákony č. 30/2000 Sb., č. 367/2000 Sb., č. 370/2000 Sb., které doplňují zákon. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, nabyly účinnosti dne 1. 1. 2001, výjimku tvoří pouze § 21 odst. 5, § 27a odst. 4, § 28 odst. 4 a § 31a obchodního zákoníku. Podle § 8 výše zmíněného zákona je obchodní firmou (firmou) název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku a je povinen činit právní úkony pod svou firmou. Zákon po těchto novelách rozlišuje firmu fyzické osoby a firmu právnické osoby. Firmou fyzické osoby musí být vždy její jméno a příjmení, firma může obsahovat dodatek, který odlišuje osobu podnikatele nebo druh podnikání. Firmou právnické osoby, jež vzniká zápisem do obchodního rejstříku, je název, pod kterým je v něm zapsána.

Touto problematikou se zabýval i týdeník Profit. [7] Podle Bedřicha Dandy, předsedy Svazu podnikatelů, se toto opatření týkalo přibližně 200.000 drobných živnostníků. Jednou z možností, která umožní fyzické osobě dále používat obchodní jméno, jež někteří podnikatelé dlouho a pracně budovali, je zápis do obchodního rejstříku. S tím souvisí velká časová a administrativní náročnost tohoto úkonu a poplatky s tím spojené. Hlavním problémem zápisu do obchodního rejstříku však představuje povinnost přejít na podvojně účetnictví a s tím související dodatečné náklady. Další výdaje vyplývají z pořizování nových razítek, hlavičkových papírů, vizitek apod. Jak si můžete všimnout, v době zadávání této diplomové práce se ještě dodatek obchodního jména - JANO - používal.

5.3 Předmět podnikání

Jaroslav Novák podniká jako živnostník v oblasti vodoinstalatérství, topenářství na základě živnostenského listu, který je uveden jako Příloha č. 9. Jedná se o řemeslnou živnost, je zařazena ve Skupině 113: Stavebnictví, seznam všech řemeslných živností představuje Příloha č. 10. Obsahová náplň této živnosti je určena přílohou č. 1 k nařízení vlády č. 469/2000 Sb. takto: „Montáž, opravy a údržba vnitřních rozvodů (včetně přípojky) studené a teplé vody, kanalizace, plynu, včetně montáže armatur, spotřebičů, provádění tlakových zkoušek (včetně uvádění do provozu) v objektech bytové, občanské a průmyslové výstavby za použití mechanického spojování, lepení, svařování, pájení nebo jiných technologií. Montáž, rekonstrukce, opravy a údržba vnitřních rozvodů topení, výměňkových a domovních

stanic bez rozdílu použitého media, včetně montáže armatur a spotřebičů (včetně uvádění do provozu), provádění zkoušek a regulace systémů ústředního topení v objektech bytové, občanské a průmyslové výstavby za použití všech montážních technologií. V rámci živnosti lze dále provádět základní a dokončující práce související s prováděním instalatérských prací, včetně zapojení vzduchotechniky, práce související s usazováním kotlů, otopných těles a rozvodného potrubí, včetně doplňkových konstrukcí.²

Lze říci, že se pan Novák ve větší či menší míře zabývá téměř všemi výše zmíněnými činnostmi.

5.4 Vedení účetnictví

Skutečné vedení účetnictví bylo zahájeno v r. 1990, kdy Jaroslav Novák začal účtovat v soustavě jednoduchého účetnictví. Způsob vedení jednoduchého účetnictví je stanoven zákonem č. 563/1991 Sb. o účetnictví ve znění pozdějších předpisů.

V soustavě jednoduchého účetnictví účtují:

- a) podnikatelé, o nichž tak stanoví zvláštní zákon,
- b) ostatní fyzické osoby uvedené v ustanovení § 1 odst.1,
- c) příspěvkové organizace, jejichž roční objem výdajového rozpočtu nepřesahuje 500.000 Kč,
- d) občanská sdružení, jejich organizační složky a orgány, které mají právní subjektivitu, sdružení právnických osob a nadační fondy, pokud nepodnikají nebo pokud jejich příjmy nedosáhly v předchozím roce výše 3.000.000 Kč,
- e) církve a náboženské společnosti, jejich orgány a církevní instituce, které mají právní subjektivitu, pokud nepodnikají nebo pokud nejsou příjemci dotací z příslušných státních rozpočtů.

Účetní jednotky, které nemohou být zařazeny do výše zmíněných kategorií, účtují v soustavě podvojného účetnictví. Jaroslav Novák patří do skupiny označené a), není zapsán v obchodním rejstříku, a proto může účtovat v soustavě jednoduchého účetnictví.

² ÚZ Živnostenské podnikání, podle stavu k 19. 2. 2001, Sagit, str. 88

Způsob a rozsah vedení účetnictví a jeho průkaznost upravuje zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. V této práci jsou zohledněny změny, které vyplývají ze zákona č. 492/2000 Sb., který nabyt účinnosti k 1. 1. 2001. Zákon o účetnictví v § 15 vyjmenovává účetní knihy, které musí vést účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví takto:

- a) peněžní deník,
- b) knihu pohledávek a závazků,
- c) pomocné knihy o ostatních složkách majetku a o závazcích z pracovněprávních vztahů, pokud pro ně mají použití.

Peněžní deník musí obsahovat minimálně údaje o:

- a) peněžních prostředcích v hotovosti, na účtech u peněžního ústavu a průběžných položkách,
- b) příjmech celkem a v členění požadovaném pro jejich zdaňování,
- c) výdajích celkem a v členění požadovaném pro daňové účely,
- d) platbách, které nejsou výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů a nesmí ovlivnit výsledek hospodaření.

V jednoduchém účetnictví se účtuje o peněžním hospodaření v jediné účetní knize, kterou je peněžní deník. V něm se zachycuje pohyb peněžních prostředků v hotovosti a na běžném nebo devizovém účtu vedeném u peněžního ústavu. Problematikou spojenou se zápisy na devizovém účtu se v této práci nebudu zabývat, protože J. Novák neměl dosud žádný obchodní kontakt ze zahraničími společnostmi či osobami.

Podle § 18 výše zmíněného zákona tvoří účetní závěrku v soustavě podvojného účetnictví rozvaha, výkaz zisku a ztrát a příloha. Na rozdíl od toho účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví sestavují výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích, které musejí být podepsány fyzickou osobou.

Až do r. 1997 fakturoval J. Novák zákazníkům pouze provedené služby, nikoliv dodaný materiál. Potřebný materiál si museli zákazníci obstarávat sami. Účetní evidence byla do té doby velice jednoduchá, do peněžního deníku se zaznamenávaly jen příjmy. Pro účely platby daně z příjmů fyzických osob podle

zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, proto bylo výhodnější uplatňovat podle § 7 odst. 9 výdaje ve výši 25 % z příjmů ze živnosti.

5.5 Ekonomické výsledky

V této kapitole jsem se zaměřil na ekonomickou analýzu živnostenského podnikání Jaroslava Nováka. V Tabulce č. 7 jsou uvedeny hospodářské výsledky ze živnosti členěné podle jednotlivých účetních období.

Tabulka č. 7: Hospodářské výsledky z provozování živnosti v Kč

Rok	Hospodářský výsledek
1991	4.650
1992	8.732
1993	11.707
1994	11.740
1995	14.276
1996	11.290
1997	15.791
1998	9.379
1999	25.879
2000	92.021

Z této tabulky je jasné patrné, že do r. 1999 byla živnost pouze vedlejším zdrojem příjmu, do r. 1998 se výše hospodářských výsledků příliš nelišila. V roce 1999 došlo k poměrně velkému zvýšení, což bylo způsobeno zlepšující se situací na trhu a (především ke konci roku) zvýšením intenzity činností souvisejících se živností. Na začátku r. 2000 provedl J. Novák na základě jednoduché ekonomické analýzy rozhodnutí věnovat se v budoucnu pouze živnosti a k 31. 3. 2000 ukončil trvalý pracovní poměr v PIAS Suchdol a. s.

Až do r. 1997 fungovala živnost tak, že klientům byla fakturována pouze vlastní práce, zákazníci si materiál zajišťovali sami. Tento způsob byl nevýhodný pro obě strany ve dvou směrech. Jednotliví zákazníci neměli možnost nakupovat

materiál ve specializovaných velkoobchodech, protože tam mají přístup jen osoby u velkoobchodu zaregistrované. Podmínkou zmíněné registrace je prokázání se příslušným živnostenským oprávněním. Další ztrátu pro zákazníky i pro živnostníka představovalo znevýhodnění způsobené nevyužíváním ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty. Obě tyto skutečnosti budou prozkoumány v dalších kapitolách (5.7, 5.8.1).

5.5.1 Hospodářské výsledky v budoucnu

V době tvorby této práce jsou mi známy ekonomické údaje pouze do r. 2000, výsledky za 1. čtvrtletí roku 2001 jsou sice také k dispozici, ale jejich vypovídací hodnota je nízká. Je to způsobeno určitou sezónností topenářských prací, částečně také zdravotními problémy J. Nováka v měsíci březnu. Zájem o provedení topenářských prací tradičně nabírá na intenzitě především v měsících červen - říjen. V tomto období se nejvíce pracuje v novostavbách, bytech po velké rekonstrukci apod. V zimním období jsou zase častější drobnější opravy rozvodu topení či výměny kotlů. Činnosti spojené s instalací rozvodů vody a odpadů nejsou klimatickými podmínky tolik ovlivněny.

Protože instalace ústředního topení či podobné práce jsou časově dosti náročné, dochází velmi často k tomu, že výdaje (např. materiál na stavbě) jsou uskutečněny na konci jednoho měsíce, ale příjmy (např. uhrazení vydané faktury) se realizují až v dalším období, což značně zkresluje hospodářskou situaci, pokud ji nesledujeme v delším časovém horizontu.

Budu-li považovat roky 1999 a 2000 z hlediska ekonomické úspěšnosti za hospodářsky podobné a budu-li uvažovat, že r. 2001 bude probíhat podobně, mohu provést tuto ekonomickou úvahu:

r. 1999:

$25.879 : 4 = 6.470$ Kč, tzn. v době, kdy byla živnost vedlejším zdrojem příjmů, činil čistý zisk za čtvrtletí přibližně 6.470 Kč.

r. 2000:

Výkonnost za ta čtvrtletí, kdy byla živnost hlavním zdrojem příjmů, určím takto:

$92.021 - 6.470 = 85.551$, což je částka za tři čtvrtletí, kdy byla živnost hlavním zdrojem příjmů. Průměrná výše zisku připadající na jeden měsíc činí $85.551 : 9 = 9.506$ Kč. Tyto údaje jsem převzal z Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2000, jehož část tvoří Přílohu č. 11, tzn. jedná se o částky, z nichž byla vyměřena a zaplacená daň z příjmů fyzických osob (řádek č. 68, 71, 80). Kromě nich však pro účel odhadu budoucího zisku musím vzít v úvahu i údaje z Výkazu o majetku a závazcích, konkrétně stav zásob a pohledávek. Jejich výši uvádím pro názornost v Tabulce č. 8:

Tabulka č. 8: Vybrané údaje převzaté z Výkazu o majetku a závazcích za r. 2000

	Na začátku zdaň. období	Na konci zdaň. období
Zásoby	0	36.776,6
Pohledávky	0	14.578
Závazky	0	0

Dále budu předpokládat, že zásoby a neuhrazené pohledávky vznikaly v posledních 9 měsících roku 2000. Zásoby zde nepředstavují velké množství výrobků uložené nečinně ve skladu, nýbrž materiál, jenž je z velké části již zabudován u zákazníků a který jim nebyl v r. 2000 ještě vyfakturován. Tento materiál byl však v r. 2000 nakoupen, v peněžním deníku byl zaúčtován do výdajů jako nákup materiálu a zboží, ale na druhé straně chybí jeho vyúčtování v příjmech, a tím de facto snižuje hospodářský výsledek za r. 2000. Pohledávky představují smluvní odměny za provedené služby, které však nebyly v r. 2000 uhrazeny.

Skutečnou ekonomickou výkonnost za toto období tedy mohu vypočítat jako součet průměrného měsíčního zisku a součtu průměrných zásob a pohledávek připadajících na 1 měsíc takto:

$$9.506 + \{ (36.776,6 + 14.578) : 9 \} = 15.212 \text{ Kč}$$

r. 2001:

Pokud by firma byla pouze tak úspěšná jako v r. 2000, měla by dosáhnout zisku $15.212 \times 12 = 182.544$ Kč. Tento výpočet je samozřejmě jen odhad a o jeho správnosti se přesvědčíme až po uzavření účetnictví za r. 2001.

5.5.2 Velikost obratu

Z Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za r. 2000 jsou patrné tyto příjmy a výdaje (Příloha č. 11):

Účetní období	Příjmy v Kč	Výdaje v Kč
2000	2.000.555	1.908.534

Jejich výše je stanovena účetními zápisy v peněžním deníku, součty účetních případů ve sloupcích „Příjmy zahrnované do základu daně celkem“ a „Výdaje zahrnované do základu daně celkem“ jsou směrodatné pro platbu daně z příjmů fyzických osob. V Tabulce č. 9 jsou uvedeny sumy pohledávek za r. 2000 převzaté z knihy pohledávek:

Tabulka č. 9: Příjmy za rok 2000 v Kč

Účetní období	Pohledávky v Kč
1. čtvrtletí 2000	196.954,60
2. čtvrtletí 2000	479.136,60
3. čtvrtletí 2000	689.820,60
4. čtvrtletí 2000	654.285,40
Celkem 2000	2.020.197,20

V knize pohledávek se evidují všechny vydané faktury a ostatní pohledávky, zápis je proveden v den vydání faktury. Evidence vydaných faktur podle knihy pohledávek je podkladem pro podání přiznání k dani z přidané hodnoty (viz Příloha č. 12). Do peněžního deníku se částky vydaných faktur zapisují až v den jejich skutečné úhrady. Tento časový posun mezi zápisy v peněžním deníku a knize

pohledávek způsobuje rozdíl mezi pohledávkami a skutečnými příjmy. Na rozdíl od jednoduchého účetnictví se v podvojném účetnictví vydání faktury účtuje přímo do tržeb.

5.6 Alokace podniku

Podle charakteru činnosti podniku a předmětu podnikání lze ve vazbě na volbu umístění podniku volit těmito způsoby podnikání orientované: [15]

- materiálově
- pracovně
- energeticky
- dopravně
- na odbyt

S ohledem na charakter činností poskytovaných Jaroslavem Novákem nepředstavuje podle mého názoru umístění podniku natolik zásadní otázku jako např. u obchodů či u výrobních podniků. Umístění jeho provozovny vyžaduje splnění pouze určitých elementárních podmínek. Jsou jimi především odpovídající přístupová cesta, která umožní automobilovou přepravu objemnějších nákladů (kotlů, ohřívačů vody apod.), vybavení provozovny přípojkou elektrické energie o napětí 380 V, tekoucí voda apod. Důležitým aspektem je také zabezpečení tohoto objektu, protože se zde skladují nástroje, přístroje, materiál a výrobky relativně vysokých hodnot. Obchodní jednání s klienty se někdy odehrávají přímo v bytě J. Nováka, častěji však přímo v objektu, kde se bude instalovat topení či rozvod vody a odpadů. Skutečná návštěva takového objektu před uzavřením dohody se zákazníkem je ještě důležitější než technická dokumentace ve formě stavebního plánu. Vlastní výkon živnosti se zpravidla odehrává přímo u zákazníků, ve vlastní provozovně se provádí pouze určité přípravné práce. Na základě výše zmíněných faktů bylo rozhodnuto ponechat umístění provozovny v přístavbě rodinného domku. Toto umístění je dosud plně vyhovující a jeho změna není ekonomicky opodstatnitelná.

Provozovna je umístěna v obci Suchdol, která leží v okrese Kutná Hora. Do správního území obce Suchdol patří ještě další čtyři vesnice s úhrnným počtem obyvatel přibližně 400 osob, v celém správním území žilo v r. 1991 cca 1.040 osob

a jejich počet se nebude s výhledem do roku 2015 výrazně měnit. Počet trvale obydlených bytů v roce 1991 činil 364, podle předpokladů se bude do roku 2015 zvyšovat na 400 bytů. [20]

Ekonomicky aktivních osob bylo v r. 1991 49 %, za prací vyjíždělo přes 90 % obyvatel, v současné době ekonomická aktivita poklesla na cca 45 %, snížila se i vyjížďka obyvatel. Je to způsobeno především stárnutím populace. Převážná většina obyvatel bydlí v soukromých bytech či domech, u nichž údržba, oprava a rekonstrukce topného rozvodu, rozvodu vody a odpadů představuje velké zdroje zakázek. V Suchdole a v nejbližším okolí obce vznikají samozřejmě také novostavby.

5.7 Dodavatelé

Mezi nejvýznamnější dodavatele patří samozřejmě velkoobchody specializující se na prodej topenářských a instalatérských potřeb a výrobní podnik Varimatik a. s., o němž bude ještě pojednáno později. Firma nakupuje i u řady dalších obchodníků, o kterých se nebudu zmiňovat, protože se zde jedná o zpravidla malé částky a rozhodně nejsou strategickými partnery. Hlavními dodavateli jsou tyto společnosti:

Tabulka č. 10: Hlavní dodavatelé firmy Jaroslav Novák

Název společnosti	Sídlo společnosti	Předmět činnosti	Nákup za r. 2000 (bez DPH, v Kč)
Inseko, spol. s r. o.	Kutná Hora	velkoobchod	102.378,30
Instal - Renč s.r.o.	Nymburk	velkoobchod	189.458,40
Maro s. r. o., obchod a projekce	Pardubice	velkoobchod	438.498,50
Varimatik a. s.	Most	výrobní podnik	805.184,20
Vlachovský J. V+H	Kolín	velkoobchod	208.788,60
Zempomarket a. s.	Bečváry	velkoobchod	51.612,80
Celkem	x	x	1.795.920,80

Z účetnictví roku 2000 (z peněžního deníku, knihy závazků) a z předcházející tabulky (viz. též kapitola 5.5.2 Velikost obrátu) lze získat tyto údaje:

Výdaje celkem	1.908.534,00 Kč
Nákupy celkem	1.838.125,80 Kč
Nákupy u 6 největších dodavatelů	1.795.920,80 Kč
Nákupy u ostatních dodavatelů	42.205,00 Kč

Nákupy u ostatních dodavatelů představují pouze 2,3 % celkových nákupů. Tyto nákupy jsou realizovány např. tehdy, pokud je to nutné z časových důvodů (nelze čekat na dodávku z velkoobchodu) nebo pokud je předmětem nákupu velice speciální výrobek, který není v sortimentu velkoobchodů.

5.7.1 Analýza nejvýznamnějších dodavatelů

V této části uvádím stručný popis velkoobchodů spolu s jejich přednostmi, které vedou k užší spolupráci, a nevýhodami, které jí omezují.

1) Inseko spol. s r. o., Kutná Hora

Největší předností této společnosti je její nejkratší vzdálenost od sídla firmy, zároveň to byl také první specializovaný velkoobchod, se kterým začal J. Novák spolupracovat. Inseko má však řadu nedostatků, např. užší sortiment a vyšší nákupní ceny než jiné velkoobchody, neposkytuje bezplatnou dopravu.

2) Instal Renč s. r. o., Nymburk

Hlavní výhodou této firmy jsou velice výhodné ceny ohřivačů vody všech druhů a jejich široký výběr. Další předností je bezplatná doprava, kterou firma provádí pomocí vlastních dodávkových automobilů jedenkrát týdně, je však nutné udělit ji objednávku s dostatečným časovým předstihem, alespoň 2 - 3 dny.

3) Maro s. r. o., Pardubice

Spolupráce s firmou Maro s. r. o. se začala rozvíjet především v roce 2000, kdy s ní v prosinci roku 1999 J. Novák uzavřel dohodu o odběru zboží. Na základě této smlouvy se stal jedním z jejich důležitějších klientů, za což mu jsou poskytovány

větší slevy na prodávané výrobky, doprava zdarma a bezplatná školení organizovaná společností Maro s. r. o., která se týká nových produktů v době jejich zavádění na trh. Tato školení jsou prováděna špičkovými odborníky výrobních podniků, které mají smlouvy s touto pardubickou firmou. Podle mého názoru je způsob prezentace nových výrobků s využitím velkoobchodu velice efektivní. Velkoobchod využívá kontaktů se svými klienty a zajišťuje výrobnímu podniku možnost prezentovat se před velkou skupinou specializovaných firem, které jsou jejich potenciálními odběrateli. Pokud se nové výrobky prosadí na trhu, budou je topenářské a instalatérské firmy nakupovat u velkoobchodu, z čehož plyne ekonomické opodstatnění těchto akcí pro Maro s. r. o.

Podmínkou pro poskytnutí těchto výhod byl závazek odebrat během roku 2000 zboží v hodnotě alespoň 250.000 Kč bez DPH. Tento úkol se podařilo relativně jednoduše splnit, což je patrné z Tabulky č. 10. Součástí dohody je také poskytnutí podstatných slev na prodávané zboží. Jejich výše je určena v závislosti na výrobcí daného druhu zboží a pohybuje se v rozmezí 5 - 15 % z doporučených cen společnosti Maro s. r. o. Bezplatná doprava objednaného zboží je obzvláště v tomto případě velkou výhodou, protože Pardubice jsou od sídla firmy Jaroslava Nováka vzdáleny přibližně 50 kilometrů. Doprava je zajišťována vlastními dodávkovými automobily, objednávku stačí odfaxovat do 7 hod. toho dne, kdy je rozvoz zboží tímto směrem uskutečňován.

Od této společnosti se nakupuje především topenářský materiál, tzn. hlavně radiátory, kotle, šroubení, ventily, čerpadla apod.

4) Vlachovský J. V + H, Kolín

Tento velkoobchod jako jediný nemá právní formu obchodní společnosti, výhodou je teritoriální blízkost (cca 10 km), nevýhodou je absence bezplatného rozvozu materiálu. Velkou předností firmy Vlachovský jsou zatím bezkonkurenčně výhodné ceny keramických výrobků (umývadel, WC mís apod.) a vodovodních baterií. Je zde také široký výběr těchto produktů, objednávat se musí pouze atypické výrobky, např. speciální rohové, masážní vany.

5) Zempomarket a. s., Bečváry

Jak je patrné z Tabulky č. 10, nákup u této společnosti za r. 2000 činil „pouze“ 51.600 Kč. Je to způsobeno tím, že u společnosti Zempomarket a. s. nakupuje Jaroslav Novák výhradně topenářské trubky. Pokud bychom ilustrativně předpokládali, že za výše zmíněnou částku byly nakoupeny pouze topenářské trubky velikosti 3/4“, jejichž cena je cca 32 Kč/m, bylo by nakoupeno $51.600 : 30 = 1.612,5$ m topenářských trubek. Bohužel ani tento velkoobchod neposkytuje bezplatnou dopravu, což je obzvláště u tohoto druhu zboží velice nepříjemné. Přestože je vzdálen pouze 6 km, je přeprava 4 - 6metrových trubek spojena s určitými obtížemi a náklady. Při velkém nákupu je nutné si objednat specializovanou dopravní firmu, menší množství trubek je převáženo pomocí speciální konstrukce na střeše firemního dodávkového automobilu.

5.7.2 Varimatik a. s., Most

Společnost Varimatik a. s. se zabývá výrobou automatických kotlů Varimatik na spalování hnědého uhlí. Mostecká uhelná společnost, a. s. se zabývá těžbou a zpracováním hnědého uhlí, podporovala i ekologizované užití tohoto produktu prostřednictvím dceřiné společnosti Varimatik Slokov, a. s. Tato společnost vyvinula technologii Varimatik, v r. 2000 byla výroba automatických kotlů Varimatik převedena na společnost Varimatik a. s. Kotle Varimatik jsou moderní zdroje tepla pro teplovodní vytápěcí systémy a plně nahrazují starší kotle na uhlí, dřevo, topný olej, plyn apod. Jejich použití je vhodné tam, kde je požadováno plynulé a regulovatelné teplovodní vytápění s minimálními nároky na obsluhu, tzn. v rodinných domcích, školách, rekreačních a zdravotních zařízeních, výrobních provozovnách atd.

Firma vyrábí sériově 2 základní verze kotlů Varimatik.

V následující tabulce uvádím některé technické parametry těchto kotlů:

Typ kotle	Výkon [kW]	Hmotnost prázdného kotle [kg]
Varimatik 25	29	350
Varimatik 45	45	465

V nabídce jsou také kotle s výkonem řádově vyšším (Varimatik 100, 200, 300, 500), tyto kotle jsou již vyráběny na zakázku. [3]

5.7.3 Výhody kotle Varimatik

Kotel Varimatik v sobě kombinuje výhodu ekonomického vytápění hnědým uhlím a komfort vytápění téměř srovnatelný s plynovým kotlem. Kotle Varimatik mají tyto hlavní výhody oproti klasickým hnědouhelným kotlům:

- 1) spalovací proces je ekologický, emise škodlivin ve spalinách jsou pod hodnotami emisních limitů určených vyhláškou Ministerstva životního prostředí 117/1997 Sb., kterou se stanovují emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů znečišťování a ochrany ovzduší,
- 2) způsob spalování zajišťuje dosažení vysoké účinnosti spalovacího procesu v hodnotách 80 - 84 %, přičemž klasické kotle dosahují účinnosti přibližně pouze 60 - 70 %,
- 3) konstrukce kotle umožňuje automatický provoz kotle bez obvyklých zásahů obsluhy a to v rozsahu objemů násypky a popelníku.

Kotle jsou vybaveny elektronikou, která řídí výkon kotle podle pokojového termostatu. Po zatopení kotel může pracovat řadu týdnů automaticky při občasném doplňování paliva a odstraňování popele.

Porovnání ročních nákladů na vytápění rodinného domu v KČ:

Typ kotle, druh paliva	Cena paliva za rok [Kč]
Varimatik, hnědé uhlí	13.269
obvyklý kotel, hnědé uhlí	15.367
obvyklý kotel, černé uhlí	17.029
zemní plyn	22.253
obvyklý kotel, koks	28.112
elektrický přímotop	38.382
zkapalněný plyn	50.123
extralehký topný olej	52.529

Zdroj: [3]

Jak vyplývá z právních rozborů, které nechala zpracovat akciová společnost Varimatik, na kotle Varimatik včetně jejich instalace se vztahuje snížená sazba DPH. Ke dni 1. 5. 2001 je stanovena cena kotle Varimatik 25 na 39.990 Kč bez DPH, včetně DPH cena činí 41.990 Kč. Cena obyčejného hnědouhelného kotle se pohybuje v relacích cca 14.000 Kč včetně 22 % DPH. Rozdíl mezi cenami těchto kotlů je tedy cca 28.000 Kč. Při ceně hnědého uhlí 1.465 Kč/t je úspora kotle Varimatik oproti obyčejnému hnědouhelnému kotli 2.098 Kč/rok.

Pokud by jedinou výhodou kotle Varimatik představovala jen nižší spotřeba uhlí, ekonomicky výhodnější by byl kotel Varimatik po $28.000 : 2.098 = 13,35$ letech. Pro účel tohoto výpočtu úvahu nelze brát v úvahu změnu cen uhlí, avšak při rostoucí ceně by se ekonomická návratnost kotle Varimatik ještě zkrátila.

Vedle nižší spotřeby má však kotel Varimatik další výhodu v komfortu obsluhy, tzn. není nutné jej každý den znovu zapalovat. Předpokládejme průměrnou dobu zatápění v obyčejném kotli v délce 15 minut, v roce je přibližně 180 topných dnů. Z toho vyplývá, že průměrná doba strávená zatápěním za 1 rok činí 45 hodin. Představuje-li 1 hodina zbytečné činnosti pro člověka ztrátu 50 Kč, ztráta času stráveného zatápěním činí za 1 rok cca 2.250 Kč. Spojíme-li efekt nižší spotřeby uhlí s ušetřeným časem vyjádřeným v penězích, ekonomické opodstatnění nákupu kotle Varimatik 25 se projeví již po $28.000 : (2.098 + 2.250) = 6,4$ letech.

Důležitým argumentem stále zůstává možnost nastavení temperování vytápěné místnosti pomocí programovatelného termostatu, stejně jako to umožňují kotle elektrické či plynové. Kotle Varimatik tedy představují alternativu především pro vytápění objektů v obcích, které nemají přípojku na zemní plyn.

Ekonomickou vhodnost kotle Varimatik lze demonstrovat též v porovnání s vytápěním pomocí zemního plynu. Náklady na pořízení plynového kotle jsou cca 25.000 Kč včetně 5 % DPH. Pokud zanedbáme skutečnost, že kotel Varimatik potřebuje určitou obsluhu a není tudíž možné plně srovnávat s komfortem plynového kotle, lze ekonomickou návratnost pořízení dražšího kotle Varimatik zjistit takto: $16.990 : (22.253 - 13.269) = 1,9$ roku. Vezmeme-li v úvahu, že v současné době roste cena zemního plynu výrazně rychleji než cena hnědého uhlí, lze předpokládat, že ekonomická výhodnost kotle Varimatik bude ještě vyšší.

5.8 Problematika daní a pojištění v drobném podnikání

5.8.1 Daň z přidané hodnoty

Problematiku platby daně z přidané hodnoty v ČR upravuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto zákona podléhá DPH zdanitelné plnění v tuzemsku, zboží z dovozu a nepravidelná mezinárodní autobusová přeprava osob uskutečňovaná zahraničním provozovatelem v tuzemsku. Zdanitelným plněním je dodání zboží a převod nemovitostí, při kterém dochází ke změně vlastnického práva nebo práva hospodaření a poskytování služeb uskutečněné v tuzemsku při podnikání.

Osobami podléhajícími DPH jsou fyzické a právnické osoby podnikající v tuzemsku, plátcí jsou tyto osoby, jejichž obrat za nejbližší nejvýše 3 předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce přesáhne částku 750.000 Kč. Osoby splňující tuto podmínku jsou povinny předložit žádost o registraci do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročily stanovený obrat. Pokud obrat plátce této daně dosáhne 10.000.000 Kč, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc, nedosáhl-li obrat této výše, je zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí. Daňové přiznání je plátce povinen podat do 25 dnů po skončení zdaňovacího období. Vlastní daňová povinnost je až na výjimky splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, v případě nadměrného odpočtu je vratitelný přeplatek vrácen do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu.

5.8.2 Sazba DPH u zboží a služeb

U zboží se uplatňuje základní sazba, která činí v současné době 22 %, snížená sazba, v současné době 5 %, se uplatňuje u zboží uvedeného v příloze č. 1 k zákonu č. 588/1992 Sb. U služeb je uplatňována snížená sazba DPH s výjimkou služeb uvedených v příloze č. 2 téhož zákona. Služby zde uvedené podléhají základní sazbě DPH.

Stavební práce jsou zdaňovány sníženou sazbou daně včetně zabudovaných materiálů, konstrukcí a výrobků v případě, že se zboží stane pevnou součástí stavebního díla s výjimkou zboží uvedeného v příloze č. 3 výše zmíněného zákona.

V souvislosti s předmětem živnosti Jaroslava Nováka zmíním některé zboží uvedené v této příloze:

1) číselný kód 7321 - kamna, kotle s ohništěm, sporáky, krby (též s pomocnými kotlíky k ústřednímu topení), rozně, koksové koše, plynové variče, ohřívače talířů a podobné neelektrické výrobky používané v domácnostech a jejich části a součásti ze železa nebo oceli,

2) číselný kód 8516 - elektrické průtokové nebo zásobníkové ohřívače vody a ponorné ohřívače; elektrické přístroje pro vytápění místností, půdy a podobné účely; elektrotepelné přístroje pro péči o vlasy (např. vysoušeče vlasů, vlasové kulmy, přístroje na trvalou ondulaci) a vysoušeče rukou; žehličky; ostatní elektrotepelné přístroje používané v domácnostech.

Při dodání a instalaci výše zmíněného zboží vzniká firmě povinnost rozdělit základ daně zvlášť na zboží a zvlášť na jeho montáž, na zboží se vztahuje DPH 22 %, na jeho montáž sazba 5 %. Zboží neuvedené v příloze č. 3 zákona o DPH firma nakupuje zdaněné 22% sazbou DPH, po jeho instalaci jsou však toto zboží i vlastní instalace zdaňovány sazbou 5 % DPH. Praktická aplikace těchto ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty je blíže zpracována v případové studii, viz též Přílohu č. 13.

5.8.3 Silniční daň

Povinnosti a práva plátců silniční daně jsou upraveny zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů. Poplatníkem této daně je fyzická nebo právnická osoba zapsaná v technickém průkazu jako majitel vozidla. Daň se platí za vozidla, která jsou používána k podnikání nebo k jiné samostatně výdělečné činnosti, pokud jsou příjmy z podnikání předmětem daně z příjmů. Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok, nepřesáhne-li částka daně 10.000 Kč, je splatná najednou do 31. ledna následujícího roku.

V prosinci r. 1999 zakoupil Jaroslav Novák starší automobil za cenu 70.000 Kč, v technickém průkazu je uvedeno, že se jedná o osobní automobil. Mým úkolem bylo zjistit, zda je výhodnější automobil zařadit do obchodního majetku firmy či nikoliv. Pro následující výpočet jsme společně odhadli počet ujetých kilometrů

za 1 rok na 10.000 km. Tento odhad se na konci r. 2000 ukázal jako velice přesný, svůj podíl sehrála užší spolupráce s firmou Varimatik a. s., neboť Most je od obce Suchdol vzdálen téměř 200 km.

1) Varianta A: automobil bude zařazen do obchodního majetku firmy, odpisován rovnoměrným způsobem podle § 30, 31 obchodního zákoníku, náklady na provoz budou uplatňovány dle deníku jízd za nakoupené pohonné hmoty, vozidlo bude používáno pouze pro podnikatelské účely.

Pořizovací cena: 70.000 Kč

Automobil zařazen podle přílohy č. 1 k zákonu 586/1992 Sb. do odpisové skupiny 1, doba odpisování je 4 roky.

Odpis v r. 2000: $70.000 \times 0,142 = 9.940$ Kč

Odpis v r. 2001: $70.000 \times 0,286 = 20.020$ Kč

Odpis v r. 2002: $70.000 \times 0,286 = 20.020$ Kč

Odpis v r. 2003: $70.000 \times 0,286 = 20.020$ Kč

2) Varianta B: automobil nebude nezařazen do obchodního majetku firmy a bude používán pouze pro podnikatelské účely.

Pokud vozidlo není zahrnuto v obchodním majetku poplatníka a ten je jeho majitelem, lze uplatňovat výdaje ve výši sazby základní náhrady a náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty. U osobních automobilů činila základní náhrada v r. 1999 částku 3,20 Kč/km (výše náhrady se ani v letech 2000-2001 nezměnila, pro následující výpočet proto předpokládám její zachování).

Řešení:

V obou variantách je částka za spotřebované pohonné hmoty na 1 km stejná, není tudíž relevantní. Při plánovaných 10.000 km/rok by výdaje snižující základ daně z příjmů fyzických osob činily v přepočtu na 1 km:

podle Varianty A: r. 2000: 0,994 Kč, r. 2001 - 2003: 2,002 Kč, průměr činí 1,75 Kč

podle Varianty B: r. 2000 - 2003: 3,20 Kč

Z výše uvedeného výpočtu je zcela zřejmé, že varianta B byla výhodnější, proto se Jaroslav Novák rozhodl automobil do obchodního majetku nezařadit.

Varianta A by byla výhodnější:

- 1) v případě, že by pořizovací cena automobilu činila více než 128.000 Kč,
- 2) v případě, že by pořizovací cena zůstala 70.000 Kč, ale snížil by se počet ujetých kilometrů z 10.000 km/rok na méně než 5.468 km/rok.

Podle zápisů v deníku jízd bylo ujeté v r. 2000 10.909 km, v období od 1. 1. 2001 do 1. 5. 2001 činil stav 4.792 km, takže i v r. 2001 bude pravděpodobně překonána hranice 10.000 km/rok.

5.8.4 Pojistné na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti

Pojistné na sociální zabezpečení upravuje zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny přihlásit se u správy sociálního zabezpečení do 8 dnů po dni, ve kterém byla zahájena samostatná výdělečná činnost. Pojistné se stanoví procentní sazbou (v r. 2000 činila 29,6 %) z vyměřovacího základu, který u OSVČ představuje nejméně 35 % z příjmu ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení v daném účetním období.

V r. 2000 v měsíci dubnu vznikla Jaroslavu Novákovi povinnost platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Zálohy na pojistné byly v měsících duben - červen stanoveny v minimální výši 540 Kč, v měsících červenec - prosinec ve výši 608 Kč. V Přehledu o příjmech a výdajích OSVČ a dalších údajích podle § 15 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, za rok 2000 jsme stanovili zálohu na rok 2001 ve výši 932 Kč.

5.8.5 Pojistné na zdravotní pojištění

Tento druh pojistného upravuje zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Vyměřovacím základem je také 35 % z příjmů daného účetního období po odpočtu výdajů na jeho dosažení. Sazba pojistného činila 13,5 % v r. 2000. Jaroslav Novák platil zálohy

v měsících duben - prosinec ve výši 537 Kč, v Přehledu za rok 2000 pro VZP ČR byla určena měsíční záloha na 370 Kč. V souvislosti se zvýšením minimální mzdy od 1. 1. 2001 na 5.000 Kč byla však minimální výše záloh na rok 2001 stanovena na 675 Kč.

V roce 2001 platí pan Novák měsíční zálohu na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši 932 Kč, měsíční zálohu na pojistné na zdravotní pojištění ve výši 675 Kč, obě formou trvalého příkazu z běžného účtu.

5.8.6 Pojištění odpovědnosti za škodu

Jaroslav Novák je pojištěn proti odpovědnosti za způsobenou škodu u České pojišťovny a. s. Toto pojištění se vztahuje na škodu vzniklou v souvislosti s podnikáním v oblasti topenářství a instalatérství, pojistná částka činí 5.000.000 Kč při spoluúčasti 2.500 Kč.

5.9 Marketingová strategie

Vzhledem k tomu, že Jaroslav Novák v dané lokalitě podniká již od r. 1983, nemusel v r. 2000, kdy se rozhodl věnovat pouze živnosti, provádět rozsáhlejší průzkum trhu tak, jak by to měli provést podnikatelé, kteří v daném oboru a lokalitě chtějí začít působit. Díky bezchybně odvedené práci a zákaznický příznivé cenové politice má J. Novák velké množství spokojených klientů, kteří se na něj znovu obracejí jak při dalších přestavbách či úpravách svých bytů a domů, tak i při nutné pravidelné údržbě rozvodů topení a vody či při údržbě nebo výměně s tím souvisejících spotřebičů. Zákazníky získává pan Novák především pomocí pozitivních referencí zákazníků, u kterých se informují jejich známí, příbuzní, sousedé apod. Ačkoliv se tento systém zdá být poněkud pasivní, výsledky jsou velmi dobré. O tom svědčí velký počet nasmlouvaných zakázek. Někteří klienti čekají v pořadí i řadu měsíců. Velké zakázky jsou tedy plánovány s dostatečným předstihem, jiné je však nutné v rámci vstřícné služby zákazníkům uskutečnit ihned bez odkladu (oprava ohřívače vody, oprava ústředního topení v zimě apod.). Tento systém referencí je výjimečně úspěšný u kotlů Varimatik.

Jako doplňkový způsob získávání klientů se příležitostně používají drobné inzeráty v regionálním tisku. Tyto inzeráty nemají povahu seznamu všech služeb poskytovaných Jaroslavem Novákem, jedná se většinou o konkrétní nabídky montáže ohřívače vody nebo automatického kotle Varimatik. Provedení větší reklamní kampaně není alespoň v současné době ekonomicky možné, navíc by bylo velmi těžké soupeřit na tomto poli s velkými firmami, které jsou na trhu již dobře zavedené. Alespoň v současné době není zájem na rozšíření firmy, proto ani není nutné získávat další zakázky touto formou.

5.10 Analýza konkurence

Aby mohli být konkurenti správně určeni, je nutné si uvědomit, jakému segmentu trhu se vlastně Jaroslav Novák věnuje. Hlavními klienty jsou majitelé bytů či rodinných domů, jejichž nemovitosti leží většinou na území vzdáleném max. 30 km od sídla provozovny Jaroslava Nováka. Z toho vyplývá, že přímými konkurenty nejsou velké společnosti, jejichž cílem jsou vzhledem k počtu jejich zaměstnanců patřičně rozsáhlé nemovitosti (např. hotely, nemocnice, velké školy). Přímé konkurenty, kteří bojují stejně jako J. Novák o tyto drobné zákazníky, můžeme rozdělit do dvou skupin. První z nich tvoří živnostníci, kteří nemají zaměstnance nebo jich zaměstnávají jen velmi málo. Tito konkurenti mají podobné podmínky jako Jaroslav Novák, nemohou si dovolit rozsáhlou reklamu a zpravidla ani nedisponují kvalitní technologií. Druhou skupinu tvoří společnosti, které mají větší počet zaměstnanců a působí ve stejném regionu. Tyto společnosti již mají dostatečné zdroje na regionální reklamu, mohou si dovolit zaměstnávat odborníky na technickou i ekonomickou oblast jejich podnikání.

5.10.1 Nevýhody konkurenčních firem

Častým nedostatkem drobných živnostníků jsou nedostatečné znalosti v oblasti ekonomické a právní, avšak často i v oblasti jejich předmětu činnosti. Někteří vůbec nezpracovávají nabídky a návrhy cen pro své zákazníky, někteří do nich nejsou schopni zahrnout nové trendy a nové technologie používané v topenářství a instalatérství. V současné době je to např. instalace podlahového vytápění pomocí systému gabotherm®. Společnost Gabotherm je dodavatelem

špičkových materiálů pro podlahové vytápění, instalace podlahového vytápění je zpracována v případové studii (kap. 5.11 Případová studie).

Hlavní nevýhodou větších firem jsou jejich vysoké režijní náklady, které souvisí s jejich zpravidla lepším technickým vybavením. Režijní náklady těchto firem tvoří i mzdy zaměstnanců, kteří se zabývají ekonomikou, obchodem a účetnictvím těchto firem. V oblasti nákupu materiálu a zboží mohou mít tyto společnosti větší výhody než drobní živnostníci. Vzhledem k větší výši obrátu lze předpokládat, že jim velkoobchody poskytují výhodnější nákupní ceny.

5.11 Případová studie

Účelem této případové studie je porovnat dva druhy instalace ústředního topení z hlediska jejich finanční náročnosti. Případovou studii tvoří dvě kalkulace ústředního topení, které jsou uvedeny jako Příloha č. 13. Aby bylo možné výsledky obou variant porovnávat, byl zvolen konkrétní rodinný dům, pro jehož ústřední topení jsou obě kalkulace vypočítány. Pro obě varianty kalkulace jsou použity stejné kvalitní materiály, takže výsledný efekt pro zákazníka týkající se kvality provedení a dosahovaného výkonu je téměř identický. Obě varianty představují kompletní instalaci ústředního topení v jednopodlažním rodinném domě o velikosti 5 + 1, dům je stoprocentně podsklepen a jeho součástí je koupelna, prádelna a vytápěná garáž. V obou variantách je zahrnuto podlahové vytápění koupelny o výměře 12 m² provedené systémem gabotherm®.

Klasické podlahové vytápění je tvořeno jednou trubkou, která je položena v podlaze vytápěné místnosti a zalita tenkou vrstvou betonu. Do tohoto systému však nesmí přijít topné médium o teplotě vyšší než 45 °C. Pokud je však objekt vytápěn jakýmkoli kotlem, musí dosahovat voda v topném rozvodu pro zajištění dostatečného tepelného výkonu teploty mnohem vyšší. V tom případě je nutné omezovat teplotu vody vstupující do trubky podlahového vytápění pomocí termostatického zařízení, jehož pořizovací cena se pohybuje v závislosti na kvalitě řádově v tisících Kč.

Nový systém gabotherm® využívá tzv. efektu „trubka v trubce“, který umožňuje využívat pro podlahové vytápění vodu o teplotě až 90 °C. Vnitřní trubka je vyrobena ze speciálního plastu, který je konstruován pro tyto vysoké teploty, vnější trubka

představuje izolaci, která omezuje výdej tepla do okolního betonu a tím omezuje teplotu podlahy tak, aby byla zdravotně nezávadná.

Varianta A:

Vytápění objektu zabezpečuje klasický hnědouhelný kotel DAKON 32 o výkonu 32 kW, rozvod tepla od kotle zajišťují ocelové trubky, jsou použity radiátory Radik Klasik, pro vytápění koupelny jako doplněk radiátorový žebřík typu LINEAR.

Varianta B:

Jediným kvalitativním rozdílem oproti Variantě A je použití automatického hnědouhelného kotle Varimatik 25 (kap. 5.7.2), vzhledem ke způsobu jeho provozu je možné použít rozvodné trubky a radiátorové ventily nižších průměrů, také radiátory mohou mít nižší výkon při zachování stejné teploty místností jako ve Variantě A.

Kalkulace obou variant jsou uvedeny jako Příloha č. 13 této práce. Celkové náklady pro zákazníka činí u Varianty A částku 82.450,90 Kč včetně DPH, u Varianty B částku 97.017,10 Kč včetně DPH. Varianta B je tedy o 14.566,20 Kč nákladnější, avšak je v ní obsažen kotel Varimatik, jehož pořizovací cena včetně DPH je o $41.989,50 - 17.080 = 24.909,50$ Kč vyšší než pořizovací cena kotle Dakon 32 také včetně DPH. Použití kotle Varimatik tedy přináší v tomto případě úsporu materiálu při instalaci ÚT ve výši 10.343,30 Kč. Z této případové studie vyplývá, že za příplatek ve výši cca 15.000 Kč může zákazník získat ÚT o kvalitativně vyšší užitné hodnotě.

Výsledky této případové studie již Jaroslav Novák použil při třech obchodních jednáních se zájemci o instalaci ÚT, dva z klientů se rozhodli pro instalaci kotle Varimatik.

6 ZÁVĚR

Úspěšné fungování ekonomiky každého státu je v současné době založeno na racionální kombinaci malého, středního a velkého podnikání. Zejména v zemích, které až na výjimky nemají gigantické výrobní podniky, je drobné podnikání obzvláště důležité.

Malé a střední podniky mají oproti velkým koncernům řadu výhod, mezi největší jistě patří flexibilní a adaptabilní organizační struktura těchto podniků, což jim umožňuje velice rychle a přesně reagovat na požadavky trhu. Malé podniky jsou často tvůrci technického rozvoje a inovací, mají však také řadu nevýhod, které je diskriminují v porovnání s velkými společnostmi, nadnárodními koncerny apod. Veliký handicap představují omezené kapitálové zdroje malých podniků, které jsou však nutné pro dosahování dostatečného technologického rozvoje a jež by mohly být použity v oblasti marketingu na rozšíření trhů.

Kvůli nesporným přednostem malých a středních podniků by měl být jejich rozvoj a podpora zájmem vlád všech zemí. I v České republice je věnována tomuto sektoru pozornost a to především ze strany státu prostřednictvím ministerstev a Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s. Je však nutné si uvědomit, že většina živnostníků pracuje samostatně, případně pouze s několika spolupracovníky, a jsou odborníky především v oblasti svého podnikání. Z vlastní zkušenosti vím, že živnostníci provozující řemeslnou živnost obvykle nejsou odborníky na oblast ekonomiky či práva. Proto jim sledování nových předpisů a zákonů může působit určité obtíže. Také vedení účetnictví pro ně může být spojeno s určitými problémy či nejasnostmi. Zejména z hlediska zjednodušení účetní evidence je vhodnou podporou MSP možnost placení tzv. paušální daně.

Poskytování podpory MSP by mělo být pro stát výhodnější než vyplácení podpory v nezaměstnanosti. V době, kdy míra nezaměstnanosti dosahuje téměř 8,5 %, by možná bylo vhodnější realizovat podporu pro začínající podnikatele ve větší míře, než jen pro propuštěné oceláře. Otázkou zůstává, zda se mezi dlouhodobě

nezaměstnanými vyskytuje dostatek osob patřičně odhodlaných a kreativních, vhodných pro úspěšný vstup do podnikatelské sféry.

Primární je ovšem činnost státu a vlády přispívající ke vzniku funkčního a zdravého tržního prostředí. Velmi důležité je vytvoření kvalitního a hlavně rychle fungujícího soudnictví, které by umožňovalo při neshodě mezi podnikateli velmi rychle vypořádání závazků a pohledávek vyplývajících z obchodního styku.

Vláda by měla stanovit vhodnou makroekonomickou politiku a strategii pro rozvoj soukromého sektoru. Příhodné by mohlo být stanovení nižších sazeb daně z příjmů fyzických a právnických osob v době začátku podnikání, aby bylo úspěšnému podnikateli ponecháno větší množství finančních prostředků na rozvoj podniku.

Z praktické části této práce vyplývá, že při současném způsobu provozování živnosti je pro Jaroslava Nováka vhodné vést dále jednoduché účetnictví a nepřecházet na soustavu podvojného účetnictví. Určitou alternativu představuje rozšíření lokality, na které je živnost provozována, možné je i rozšíření portfolia nabízených služeb. V obou případech by však bylo nutné přijmout alespoň jednoho zaměstnance, čímž by samozřejmě vzrostla administrativní zátěž Jaroslava Nováka. Z hlediska možnosti čerpání podpory lze upozornit na splnění podmínek u některých programů realizovaných ČMZRB, a. s., např. KREDIT, VESNICE. Dále můžeme na základě této práce konstatovat, jak je pro malé podnikatele velmi výhodné spolupracovat s velkými podniky.

Stejně jako velké společnosti, i malí podnikatelé by se měli soustředit na získávání kvalitních informací, mělo by se jim dostávat rozsáhlejšího poradenství, vzdělávání apod. V tomto směru by mohl být více využit komorový systém. Pokud by členy komor byla většina podnikatelů, mohla by daná komora určitým způsobem kontrolovat a zároveň garantovat kvalitu výrobků a služeb, které podnikatelé nabízejí. V současné době je však členy hospodářských komor malá část podnikatelů.

Seznam použité literatury:

- [1] Barrow, C.: Základy drobného podnikání, Grada Publishing 1996
- [2] Doležal, J.: Nová značka by měla zákazníkům pomáhat, MF DNES, 18. 4. 2001
- [3] Informační materiály firmy Varimatik a. s.
- [4] Kínl, K., Ježek, J.: Velká kniha pro podnikání, RUBICO 1998
- [5] Konečná, M.: Drobné podnikání, VŠE 1993
- [6] Kotler, P.: Marketing management, Grada 1998
- [7] Martínková, E.: Budou živnostníci přejmenovávat své firmy?, Profit 53-1, 2. 1. 2001
- [8] Matějková, J.: Podpora podnikání s důrazem na malé a střední podniky, Victoria Publishing 1994
- [9] Materiály Hospodářské komory ČR
- [10] Němec, V.: Organizace výrobních živností a malých podniků, Victoria Publishing 1995
- [11] Podpora podnikání v České republice, Ministerstvo průmyslu a obchodu, 2001
- [12] Ptáčková, V.: Velký průvodce podnikatele, Academia Praha 1998
- [13] Richardson, B., Richardson, R.: Business Planning, Pitman 1992
- [14] Ročenka 2000, OHK Kolín
- [15] Rydvalová, P.: Drobné podnikání, TUL 1999
- [16] Ryněš, P.: Jednoduché účetnictví pro podnikatele 2001, ANAG 2001
- [17] Statistická ročenka České republiky 2000, ČSÚ, Scientia, spol. s r. o.
- [18] Storey D. J.: The Small Firm, An International Survey, Croom Helm 1993
- [19] Synek, M.: Podniková ekonomika, C. H. Beck 2000
- [20] Územní plán obce Suchdol, Sdružení ÚP-MAPO, RNDr. Miloš Klinkera
- [21] www.arp.cz
- [22] www.cmzrb.cz
- [23] www.desingcentrum.cz
- [24] www.env.cz
- [25] www.justice.cz
- [26] www.mmz.cz
- [27] www.mpo.cz

- [28] Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění platných předpisů
- [29] Zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění platných předpisů
- [30] Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění platných předpisů
- [31] Zákon č. 516/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění platných předpisů
- [32] Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platných předpisů
- [33] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platných předpisů
- [34] Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platných předpisů
- [35] Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění platných předpisů
- [36] Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění platných předpisů
- [37] Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů

Seznam příloh:

Příloha č. 1: Grafy zachycující počet státních podniků, akciových společností a soukromých podnikatelů v ČR v letech 1990 - 1999

Příloha č. 2: Rozhodčí řád OHK Kolín

Příloha č. 3: Výše finančních prostředků na podporu podnikání

Příloha č. 4: Příloha k programu START

Příloha č. 5: Příloha k programu REGION

Příloha č. 6: Příloha k programu REGENERACE

Příloha č. 7: Příloha k programu HRANICE

Příloha č. 8: Rozhodnutí o změně registrace

Příloha č. 9: Živnostenský list

Příloha č. 10: Seznam řemeslných živností

Příloha č. 11: Část Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2000

Příloha č. 12: Přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí r. 2001

Příloha č. 13: Případová studie

Graf č. 1: Počet státních podniků v ČR v letech 1990 - 1999

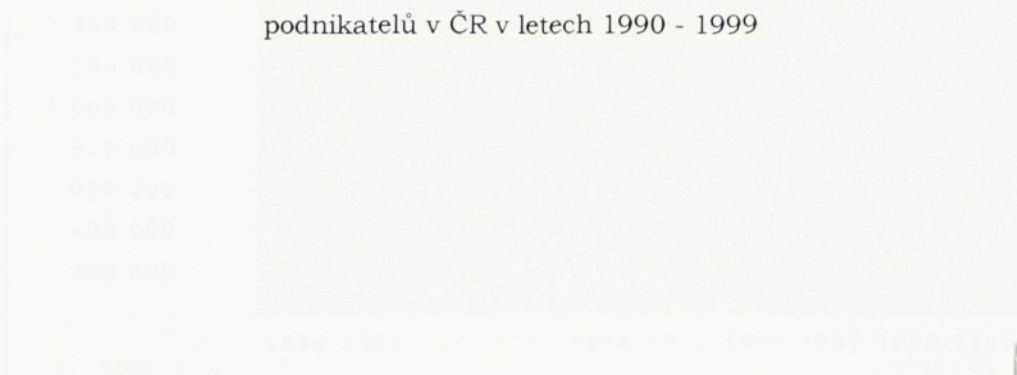
Graf č. 2: Počet akciových společností v ČR v letech 1990 - 1999

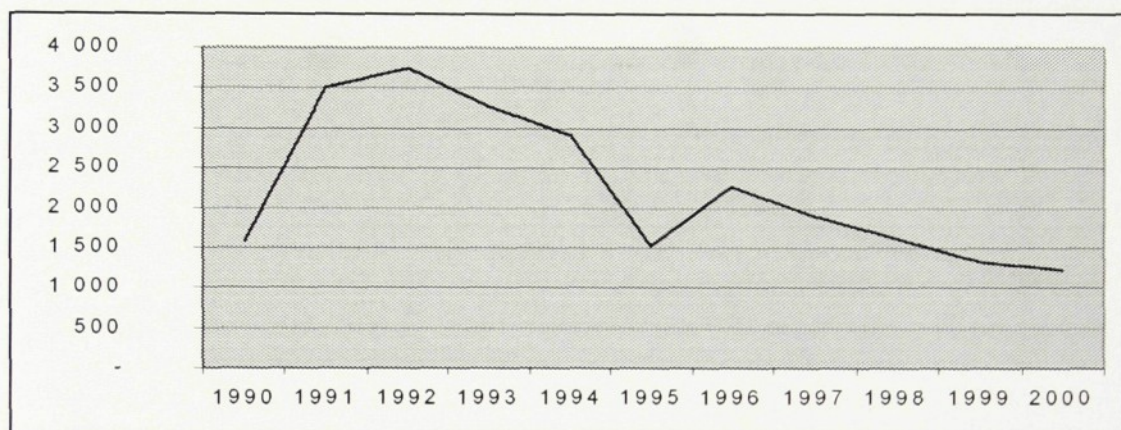
Graf č. 3: Počet soukromých podnikatelů v ČR v letech 1990 - 1999

Příloha č. 1

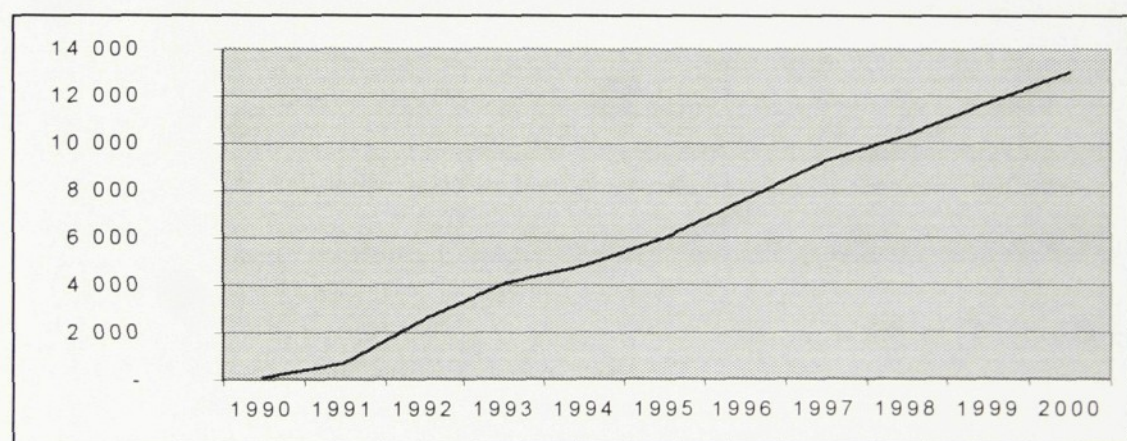
Grafy zachycující počet státních podniků, akciových společností a soukromých podnikatelů v ČR v letech 1990 - 1999

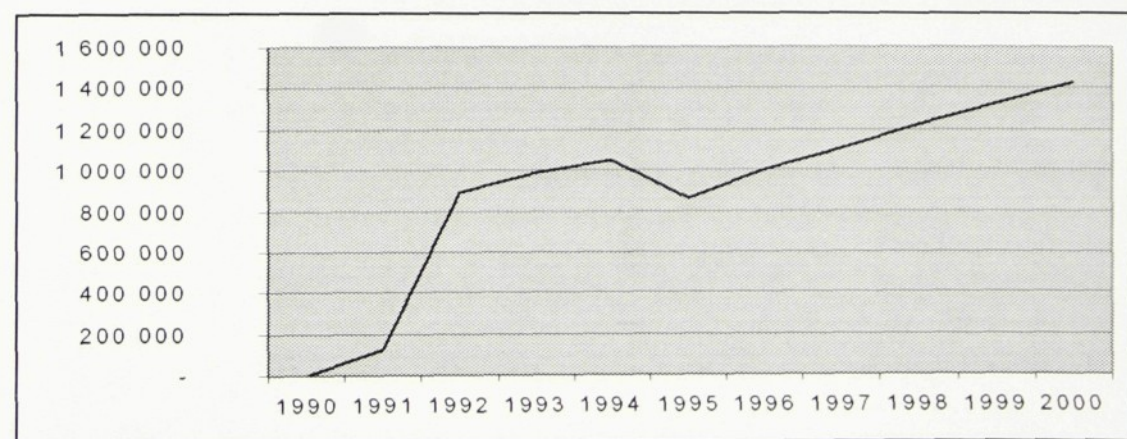
Graf č. 1: Počet státních podniků v ČR v letech 1990 - 1999

Graf č. 2: Počet akciových společností v ČR v letech 1990 - 1999

Graf č. 3: Počet soukromých podnikatelů podnikajících podle živnostenského zákona v ČR v letech 1990 - 1999

ROZHODČÍ ŘÁD

OKRESNÍ HOSPODÁŘSKÉ KOMORY V KOLÍNĚ

§ 1

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

- (1) Rozhodci při Okresní hospodářské komoře v Kolíně působí jako nezávislý orgán pro rozhodování majetkových sporů podle předpisů o rozhodčím řízení.
- (2) Rozhodce rozhoduje spory uvedené v odst. 1, jestliže jeho pravomoc vyplývá pro daný spor:
 - a) z mezinárodní smlouvy
 - b) z platné rozhodčí smlouvy uzavřené mezi stranami
 - c) z písemných projevů stran v zahájeném rozhodčím řízení, ze kterých je patrná nepochybná vůle podříditi se pravomoci rozhodce.
- (3) Nedostatek pravomoci (příslušnosti) rozhodce nemůže vytýkat strana, která se pustila do projednávání sporu, ve věci samé, aniž nedostatek pravomoci (příslušnosti) namítla. K pozdějšímu uplatnění námítky se přihlédne jen tehdy, jde-li o věc, která svou povahou nemůže být projednávána v rozhodčím řízení.
- (4) Řízení před rozhodcem je jednoinstanční.
- (5) Spory rozhoduje rozhodce. Při výkonu funkce je rozhodce nezávislý a nemá nikdy povahu zástupce kterékoli strany. Spor rozhoduje jediný rozhodce. Ustavení rozhodce provádí orgán Okresní hospodářské komory jmenováním jediného rozhodce podle tohoto Řádu.
- (6) Místo konání ústního jednání stanoví sám rozhodce.

§ 2

PŘEDKLÁDÁNÍ PÍSEMNOSTÍ

- (1) Veškeré písemnosti týkající se zahájení a konání rozhodčího řízení musí být předloženy v takovém počtu, aby každá ze stran měla po jednom vyhotovení a stejně tak rozhodce.
- (2) Písemnosti, s výjimkou písemných důkazů, se předkládají v češtině. Rozhodce může podle vlastní úvahy nebo na návrh strany, která písemnost předložila, vyžádat od stran překlad do češtiny, nebo zajistit takový překlad na její náklad.
- (3) Ústní jednání se koná a rozhodnutí vynáší v češtině.

§ 3

ZÁKLAD ŘEŠENÍ SPORŮ

- (1) Rozhodce řeší spory podle norem použitelného hmotného práva a v jeho rámci se řídí smlouvou uzavřenou mezi stranami s přihlédnutím k obchodním zvyklostem.

- (2) Spor může být též rozhodnut podle zásad spravedlivosti, avšak jen tehdy, jestliže k tomu strany rozhodce výslovně pověřily.

§ 4 DORUČOVACÍ

- (1) Písemnosti ve sporu zasílá stranám rozhodce, a to na adresu, kterou strana uvedla, nebo zvolenému právnímu zástupci.
- (2) Žaloby, žalobní odpovědi, předvolání, rozhodčí nálezy a usnesení se zasílají doporučeným dopisem s potvrzením o doručení.
- (3) Ostatní písemnosti se mohou zasílat doporučeným nebo obyčejným dopisem a oznámení kromě toho také telegraficky, dálnopisem nebo telefaxem.
- (4) Kterákoli z písemností výše uvedených může být doručena rovněž osobně na potvrzení.
- (5) Všechna doručení rozhodce jsou platná, byla-li učiněna podle předchozích odstavců, i to i tehdy, jestliže adresát písemností odepřel převzít nebo přes oznámení poštovního úřadu nevyzvedl.
- (6) Jestliže strana po zahájení rozhodčího řízení změnila adresu, aniž to oznámila rozhodci, je doručení platně provedeno odesláním písemností výše uvedeným způsobem na její poslední známou adresu.
- (7) Jestliže se nepodařilo doručit na poslední známou adresu účastníka, který nezvolil ani právního zástupce ani zmocněnce k přijímání písemností, může mu rozhodce jmenovat opatrovníka k přijímání písemností.

§ 5 PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ

- (1) Projednání sporu může být na žádost strany nebo z podnětu rozhodce z vážného důvodu na určitou dobu přerušeno.
- (2) Usnesení o přerušení řízení vydává rozhodce.
- (3) Jestliže nedojde do jednoho měsíce po uplynutí doby, na kterou bylo řízení přerušeno, k jejímu prodloužení z podnětu stran nebo rozhodce, bude v řízení pokračováno.

§ 6 ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (1) Rozhodčí řízení se zahajuje podáním žaloby rozhodci. Podmínkou pro projednání žaloby je zaplacení poplatku za rozhodčí řízení a paušálu na správní náklady rozhodce.
- (2) Za datum podání žaloby se považuje den, kdy byla žaloba doručena rozhodci.
- (3) V žalobě musí být uvedeno:
 - a) označení stran
 - b) nárok žalobce
 - c) podpis žalobce
 - d) adresy stran.

- (4) Žaloba také musí obsahovat:
- a) poukaz na založení pravomoci (příslušnosti) rozhodce
 - b) uvedení skutkových a právních okolností, na kterých žalobce zakládá své žalobní nároky a poukaz na důkazní prostředky, jimiž lze tyto okolnosti prokázat,
 - c) hodnota předmětu sporu,
 - d) doklad o zaplacení poplatků za rozhodčí řízení,
 - e) jméno a příjmení rozhodce.
- (5) Žalobce je povinen uvést v žalobě hodnotu předmětu sporu také v případech, kdy jeho nárok nebo část nároku má nepeněžní povahu.
- (6) Hodnota předmětu sporu se určuje zejména:
- a) vymáhanou částkou v žalobách o peněžité plnění,
 - b) hodnotou vymáhaného majetku v žalobách o vydání majetku
 - c) hodnotou předmětu právních vztahů v okamžiku podání žaloby v žalobách určovacích nebo v žalobách o změnu právních vztahů,
 - d) na základě údajů, které jsou k dispozici, o materiálních zájmech žalobce v případech žalob o určité konání nebo nekonání.
- (7) V žalobách sestávajících z několika nároků musí být částka každého nároku stanovena samostatně, hodnota předmětu sporu se stanoví součtem všech nároků.
- (8) Jestliže žalobce nestanovil hodnotu předmětu sporu nebo jestliže ji stanovil nesprávně, určí rozhodce z vlastního podnětu nebo na žádost žalovaného hodnotu předmětu sporu na základě údajů, které jsou k dispozici.
- (9) Jestliže rozhodce zjistí, že žaloba byla podána tak, že nebylo přihlédnuto k požadavkům uvedeným, vyzve žalobce, aby odstranil zjištěné vady, přičemž pokud jde o požadavky uvedené, nesmí lhůta k odstranění vady být delší než dva měsíce ode dne, kdy mu byla zmíněná výzva rozhodce doručena. Budou-li tyto vady odstraněny v určité lhůtě, platí za den podání žaloby den doručení žaloby rozhodci. Do odstranění uvedených vad se žaloba neprojednávává.
- (10) V případech, kdy žalobce bez ohledu na výzvu k odstranění uvedených vad trvá na projednání sporu, bude se v řízení pokračovat, jestliže to povaha vady žaloby připouští, a bude vydán rozhodčí nález ve věci samé, jinak bude řízení zastaveno.
- (11) Má-li rozhodce za to, že žaloba může být předmětem řízení podle tohoto řádu, uvědomí o jejím podání žalovanou stranu a zašle ji kopii žaloby s přiloženými písemnostmi.
- (12) Současně rozhodce vyzve žalovanou stranu, aby během 30 dnů od doručení žaloby předložila k ní své písemné vyjádření podepřené příslušnými důkazy.
- (13) Na žádost žalované strany může být tato lhůta prodloužená.
- (14) Rozhodce prověří stav přípravy sporu k projednání a shledá-li to nutným, učiní doplňující opatření k přípravě sporu, zejména vyžádá od stran písemná stanoviska, důkazy a další doplňující písemnosti a stanoví k tomu přiměřené lhůty.
- (15) O čase a místě ústního jednání vyrozumí rozhodce strany předvoláním které jim bude zasláno s takovým předstihem, aby každá ze stran měla k dispozici lhůtu alespoň 30 dní na přípravu jednání a na cestu k ústnímu jednání.
- (16) Se souhlasem stran může být tato lhůta kratší.

§ 7 PROJEDNÁNÍ SPORU

- (1) Spor se projednává v neveřejném zasedání. Se souhlasem rozhodce a stran mohou být jednání přítomny osoby, které nejsou účastníky řízení.

- (2) Strany se účastní ústního jednání přímo nebo prostřednictvím svých řádně zmocněných zástupců, jež strany jmenují podle své volné úvahy, a to případně i z cizích státních příslušníků.
- (3) Jestliže se nedostaví strana, která byla řádně uvědoměna o čase a místě ústního jednání, nebrání její nepřítomnost projednání sporu, jestliže nedostavivší se strana do skončení projednání sporu nepožádá z vážných důvodů o odročení.
- (4) Každá ze stran může prohlásit, že souhlasí s tím, aby se ústní jednání konalo v její nepřítomnosti.
- (5) Ústní jednání může být podle potřeby odročeno na návrh strany nebo z podnětu rozhodce.
- (6) Návrh na změnu termínu ústního jednání musí být podán v dostatečném časovém předstihu, aby mohla být informována protistrana.
- (7) Strany se mohou dohodnout, aby rozhodce rozhodl spor bez ústního jednání pouze na základě písemností. Rozhodce může však nařídít ústní jednání, jestliže se předložené písemnosti ukáží nedostačující pro rozhodnutí ve věci samé.
- (8) Žalovaný je oprávněn podat protižalobu do skončení ústního jednání o základní žalobě. Jestliže však žalovaný způsobí průtahy v rozhodčím řízení neodůvodněně opožděným předložením protižaloby, může mu být uložena náhrada zvýšení nákladů, které tím rozhodci vznikly, jakož i náhrada zvýšených výloh druhé strany s tím spojených.
- (9) Na protižalobu se přiměřeně vztahují tytéž požadavky jako na žalobu hlavní.
- (10) Ustanovení o žalobě navzájem (protižalobě) se přiměřeně použijí na uplatnění protinároku žalovanou stranou formou námítky započtení, vyplývá-li uplatněný protinárok z jiného právního vztahu než nárok uplatněný žalobou.
- (11) Rozhodce je podle okolností případu oprávněn vyzvat v každém stádiu strany k uzavření smíru a uvést návrhy, doporučení a podněty, které podle jeho názoru mohou přispět k jeho uskutečnění.
- (12) O ústním jednání ve sporu se vede zápis v češtině, který musí obsahovat tyto údaje:
 - a) jméno rozhodce,
 - b) číslo sporu,
 - c) místo a datum zasedání,
 - d) označení sporných stran a jejich zástupců,
 - e) údaj o účasti stran,
 - f) jméno svědků, znalců, tlumočníka a ostatních účastníků ústního jednání,
 - g) stručný, ale výstižný popis průběhu zasedání,
 - h) požadavky stran a obsah jiných důležitých prohlášení,
 - i) uvedení důvodu pro odročení ústního jednání nebo zakončení řízení,
 - j) podpis rozhodce.
- (13) Strany jsou oprávněny seznámit se s obsahem zápisu a spolupodepsat jej. Na žádost strany mohou být usnesením rozhodce provedeny v zápise změny nebo doplňky.
- (14) Stranám se vydá nebo zašle kopie zápisu, případně spolu s překladem.
- (15) Strany jsou povinny dokázat okolnosti, na které se odvolávají jako na základ svých nároků nebo námítek. Rozhodce si může vyžádat, aby strany poskytly další důkazy. Může také podle svého uvážení stanovit provedení znaleckého posudku a může si vyžádat i předložení důkazů třetími osobami.
- (16) Strana může předložit písemné důkazy v originále nebo v kopii, kterou sama ověří. Rozhodce je oprávněn vyžádat si originál nebo překlad těchto důkazů do jiného jazyka, jestliže je to nutné v zájmu rozhodnutí sporu.
- (17) Důkazy se provádějí způsobem stanoveným rozhodcem.
- (18) Hodnocení důkazů provádí rozhodce podle vlastního uvážení.

§ 8 SKONČENÍ ŘÍZENÍ

- (1) Rozhodčí řízení se končí vydáním rozhodčího nálezů nebo vydáním usnesení o zastavení řízení.
- (2) Poté, co rozhodce usoudí, že všechny okolnosti spojené se sporem jsou dostatečně vyjasněny, prohlásí ústní projednávání sporu za skončené a přistoupí k vydání rozhodčího nálezů. Rozhodčí nálezy se vydávají v případech, kdy se rozhoduje ve věci samé anebo ukládá povinnost nahradit náklady řízení včetně případů, kdy se vydává nálezy na základě žádosti stran, aby rozhodčí nálezy byl vydán podle smíru jimi uzavřeného a případů, kdy z projevů strany vyplývá, že netrvá na žalobním nároku, aniž výslovně vzala žalobu zpět.
- (3) Jestliže se ve výroku rozhodčího nálezů ukládá povinnost k nějakému plnění, určí rozhodce zároveň lhůtu pro toto plnění.
- (4) Je-li dostatečně vyjasněna jenom část projednávaného předmětu sporu, může rozhodce prohlásit řízení za skončené jen co do této části a rozhodnout částečným rozhodčím nálezem s tím, že v ostatních částech bude pokračováno v řízení a o nich rozhodnuto.
- (5) Je-li sporný nárok jak co do důvodu, tak co do výše, může rozhodce projednat a rozhodnout o nároku nejprve co do důvodu, a to mezitímním rozhodčím nálezem, a teprve poté, je-li to třeba, pokračovat v řízení o výši nároku a o tom rozhodnout.
- (6) Ustanovení o rozhodčím nálezem platí i pro částečný a mezitímní rozhodčí nálezy.
- (7) Rozhodčí nálezy obsahuje zejména tyto údaje:
 - a) jméno a příjmení rozhodce,
 - b) místo a datum vydání nálezů,
 - c) označení stran a dalších účastníků sporu,
 - d) předmět sporu a krátké vylíčení okolností sporu,
 - e) rozhodnutí o žalobních nárocích, o poplatcích a o nákladech sporu,
 - f) odůvodnění rozhodnutí,
 - g) podpis rozhodce.
- (8) Po skončení ústního jednání se vyhlásí výrok rozhodčího nálezů stranám ústně, nebo, nejsou-li přítomny, oznámí se jim písemně.
- (9) V odůvodněných případech může rozhodce rozhodnout, že stranám bude doručen písemný rozhodčí nálezy bez ústního vyhlášení.
- (10) Do vyhlášení nebo odeslání písemného vyhotovení rozhodčího nálezů, který byl vydán bez vyhlášení, může rozhodce nařít nové ústní jednání, bude-li to potřebné k objasnění skutkového stavu, nebo zjištění stanovisek stran.
- (11) Na žádost strany podanou do 30 dnů od doručení rozhodčího nálezů stranám, může rozhodce vydat doplňující nálezy, jestliže se ukáže, že rozhodčí nálezy neobsahuje odpověď na všechny nároky stran. Doplňující rozhodčí nálezy se vydává na základě nového ústního jednání s předvoláním stran.
- (12) Chyby v psaní nebo počtech a jiné zřejmé nesprávnosti, které se vyskytnou v rozhodčím nálezem, opraví rozhodce kdykoli na žádost kterékoli ze stran nebo z vlastního podnětu. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nálezy.
- (13) Doplňující nálezy nebo opravné usnesení ohledně rozhodčího nálezů je neoddelitelnou součástí doplněného nebo opraveného nálezů. Strany nejsou povinny k placení jakýchkoli nákladů spojených s doplněním nebo s opravou rozhodčího nálezů.
- (14) Rozhodčí nálezy je konečný a závazný. Strany jsou povinny splnit všechny povinnosti uložené v rozhodčím nálezem ve lhůtách v něm uvedených. Nestane-li se tak, podléhá rozhodčí nálezy nucenému výkonu rozhodnutí v souladu s právním řádem státu výkonu.

§ 9 NÁKLADY ŘÍZENÍ

- (1) Součástí tohoto Řádu jsou Pravidla o nákladech rozhodčího řízení vydávaná průběžně představenstvem Okresní hospodářské komory.

§ 10 SMÍRČÍ ŘÍZENÍ

- (1) Rozhodce může na podaný návrh v rámci své pravomoci provést dobrovolné smírčí řízení o vzneseném nároku, a to bez ohledu, zda v daném případě byla uzavřena rozhodčí smlouva.
- (2) Smírčí řízení se provádí jen tehdy, souhlasí-li s tím také druhá strana. Řízení se koná před smírčím výborem složeným z rozhodce, který předsedá, a ze dvou členů, z nichž po jednom jmenuje každá ze stran.
- (3) Strany přednesou svá stanoviska při jednání, svolaném rozhodcem k provedení smírčího řízení. Výsledkem jednání má být návrh smíru, který strany mohou přijmout nebo zamítnout.
- (4) Návrh smíru, který smírčí výbor stranám po provedeném smírčím řízení doporučí, nemůže být stranám na újmu v případném dalším sporu. Rovněž také nemůže být stranám na újmu, cokoli co během smírčího řízení přednesly.
- (5) Poplatek za smírčí řízení činí jednu polovinu poplatku a jednu polovinu paušálu na správní náklady placeného při rozhodčím řízení. Poplatek a paušál se platí předem a každá ze stran hradí jednu polovinu. Pokud jde o poplatky za překladatelské a tlumočnické služby, použijí se přiměřeně příslušná ustanovení Řádu o těchto službách v rozhodčím řízení.

§ 11 ÚČINNOST

- (1) Tento Řád nabývá účinnosti dnem schválení shromážděním delegátů Okresní hospodářské komory, to je dnem 2. listopadu 1995.

Příloha č. 3

Výše finančních prostředků na podporu podnikání

Výše finančních prostředků na podporu podnikání poskytnutých Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem pro místní rozvoj v jednotlivých letech je zachycena následující tabulkou:

Výše finančních prostředků na podporu podnikání (v mil. Kč)

1992	785
1993	1.108
1994	1.400
1995	1.500
1996	1.000
1997	1.200
1998	825
1999	1.900
2000	1.950

Zdroj: Ročenky HN 1999, 2000

Příloha č. 4

Příloha k programu START

Seznam hutních společností a jimi ovládaných dceřiných společností
pro podporu uvolněných zaměstnanců z programu START

Podnik	IČO
Nová huť, a.s., Ostrava - Kunčice	45193258
Vítkovice, a.s., Ostrava - Vítkovice	45193070
Třinecké železářny, a.s., Třinec	18050646
Železářny a drátovny, a.s., Bohumín	47672412
Vysoké pece, a.s., Ostrava	25352954
JÁKL Karviná, a.s., Karviná	47672781
Válcovny plechu, a.s., Frýdek-Místek	14613581
Královodvorské železářny, a.s., Králův Dvůr	14803828
Vítkovice - Válcovna trub, a.s.	25825291
Z-Group, a.s., Praha	44017693
Železářny Veselí, a.s., Veselí nad Moravou	00011380
Železářny Hrádek, a.s., Hrádek	45359016
Železářny Chomutov, a.s., Chomutov	46708715
Válcovny trub Chomutov, a.s., Chomutov	25208977
NOVAL, s.r.o., Kladno	47549742
SCHOLZ Stahlzentrum - OST, s.r.o. Kladno	25649787

Vymezení administrativní působnosti regionu a hospodářsky slabých regionů

Administrativně politická regiony	Hospodářsky slabé regiony
Děčín	Braník
Frýdek-Místek	Stavíná
Chomutov	Český Brod
Teplá	Maršovice
Kladno	Louny
Liberec	Frýdek-Místek
Most	Stavíná
Ostrava	Frýdek-Místek
Plzeň	Frýdek-Místek
Trutnov	Frýdek-Místek

Podpis:

Vypracováno dle údajů poskytnutých v rámci projektu "Výzkum a vývoj v oblasti regionálního rozvoje" z roku 2000, v rámci projektu "Výzkum a vývoj v oblasti regionálního rozvoje" z roku 2000, v rámci projektu "Výzkum a vývoj v oblasti regionálního rozvoje" z roku 2000.

Příloha č. 5

Příloha k programu REGION

Vymezení strukturálně postižených regionů
a hospodářsky slabých regionů

Strukturálně postižené regiony	Hospodářsky slabé regiony
Děčín	Bruntál
Frýdek-Místek	Břeclav
Chomutov	Český Krumlov
Karviná	Jeseník
Kladno	Louny
Louny	Prachatice
Most	Svitavy
Ostrava	Tachov
Přerov	Třebíč
Teplice	Znojmo

Poznámka:

Vymezení obou typů regionů je převzato z usnesení vlády České republiky č. 682, o Strategii regionálního rozvoje České republiky, ze dne 12. července 2000.

Vymezení městských památkových rezervací (MPR), městských památkových zón (MPZ), památkových rezervací vesnického typu (PR) a památkových zón vesnického typu (PZ)

Městské památkové rezervace

Brno, České Budějovice, Český Krumlov, Domažlice, Františkovy Lázně, Horšovský Týn, Hradec Králové, Cheb, Jičín, Josefov, Jihlava, Jindřichův Hradec, Kadaň, Kolín, Kroměříž, Kuks, Kutná Hora, Lipník nad Bečvou, Litoměřice, Litomyšl, Loket, Mikulov, Moravská Třebová, Nový Jičín, Nové Město nad Metují, Olomouc, Pardubice, Pelhřimov, Plzeň, Praha, Prachatice, Příbor, Slavonice, Štramberk, Tábor, Telč, Terezín, Třeboň, Ústěk, Znojmo, Žatec

Městské památkové zóny

Praha

Baba (P6), Barrandov (P5), Bubeneč + Holešovice + Dejvice (P6, P7), Buďánka (P5), Karlín (P8), Kralovice (P10), Nusle (P4), Ořechovka (P6), Rybáře (P7), Smíchov (P5), Staré Bohnice (P8), Staré Dáblice (P8), Stará Hostivař (P10), Vinohrady + Vršovice + Žižkov (P2, P3, P4, P10)

Střední Čechy

Bělá pod Bezdězem, Benátky nad Jizerou, Beroun, Brandýs, Stará Boleslav, Březnice, Čáslav, Český Brod, Jílové u Prahy, Kostelec nad Černými lesy, Kouřim, Mělník, Mladá Boleslav, Mnichovo Hradiště, Mníšek pod Brdy, Nové Dvory u Kutné Hory, Nový Knín, Nymburk, Poděbrady, Sedlec-Prčice, Rakovník, Rožmitál pod Třemšínem, Slaný, Smečno, Velvary

Jižní Čechy

Benešov nad Černou, Bechyně, Blatná, Dačice, Hořice na Šumavě, Chvalšiny, Kamenice nad Lipou, Kaplice, Netolice, Nová Bystřice, Nové Hrady, Pacov, Písek, Počátky, Rožmberk nad Vltavou, Soběslav, Trhové Sviny, Týn nad Vltavou, Vimperk, Vlachovo Březí, Vodňany, Volyně, Vyšší Brod

Západní Čechy

Bečov nad Teplou, Bor u Tachova, Dobřany, Horažďovice, Horní Blatná, Horní Slavkov, Jáchymov, Karlovy Vary, Kašperské Hory, Klatovy, Manětín, Mariánské Lázně, Město Touškov, Ostrov, Planá u Mariánských Lázní, Poběžovice, Rábí, Rabštejn nad Střelou, Rokycany, Spálené Poříčí, Stříbro, Sušice, Tachov, Teplá u Mariánských Lázní, Toužim, Úterý, Valeč v Čechách, Velhartice, Žlutice

Severní Čechy

Benešov nad Ploučnicí, Bilina, Budyně nad Ohří, Česká Kamenice, Česká Lípa, Český Dub, Dubá, Duchcov, Frýdlant v Čechách, Hodkovice nad Mohelkou, Chabařovice, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Jablonné v Podještědí, Jiřetín pod Jedlovou, Kamenický Šenov, Klášterec nad Ohří, Krupka, Liberec, Louny, Nový Bor, Roudnice nad Labem, Šluknov, Teplice

Východní Čechy

Brandýs nad Orlicí, Broumov, Bystré u Poličky, Česká Třebová, Dašice v Čechách, Dvůr Králové nad Labem, Havlíčkův Brod, Heřmanův Městec, Hostinné, Hradec Králové - moderní část, Chrast u Chrudimi, Chrudim, Jablonné nad Orlicí, Jaroměř, Jevíčko, Jilemnice, Králíky, Lanškroun, Letohrad, Luže, Náchod, Nový Bydžov, Opočno, Police nad Metují, Polička, Přibyslav, Rychmburk - Předhradí u Skutče, Sobotka, Svitavy, Trutnov, Turnov, Ústí nad Orlicí, Vrchlabí, Vysoké Mýto, Žamberk, Železnice u Jičína

Jižní Morava

Boskovice, Brtnice, Brumov, Doubravník, Holešov, Fryšták, Ivančice, Jaroměřice nad Rokytnou, Jemnice, Jevišovice, Jimramov, Kyjov, Lomnice, Luhačovice, Moravské Budějovice, Moravský Krumlov, Náměšť nad Oslavou, Napajedla, Nové Město na Moravě, Polná, Prostějov, Slavkov u Brna, Strážnice, Telč - Staré Město, Třebíč, Třešť, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Uherský Ostroh, Valašské Klobouky, Valtice, Velká Bíteš, Velké Meziříčí, Veselí nad Moravou, Vizovice, Vyškov, Zlín

Severní Morava

Bílovec, Branná, Bruntál, Brušperk, Frýdek, Fulnek, Hlučín, Hranice, Javorník, Karviná, Kelč, Litovel, Místek, Mohelnice, Odry, Opava, Moravská Ostrava, Přerov, Šternberk, Štýty, Šumperk, Tovačov, Uničov, Valašské Meziříčí, Vidnava, Zlaté Hory

Památkové rezervace vesnického typu

Střední Čechy, Praha

Praha: Praha 5 - Stodůlky, Praha 6 - Ruzyně; Kladno: Třebíz; Mělník: Dobřeň, Nosálov, Nové Osinalice, Olešno; Mladá Boleslav: Mužský, Víska; Nymburk: Bošín; Praha - západ: Dobrovíz; Příbram: Drahenice

Jižní Čechy

České Budějovice: Holašovice, Malé Chrástany, Mazelov, Plástovice, Zábory; Prachatice: Dobrá, Stachy, Vodice, Volary, Nahořany; Tábor: Klečaty, Komárov, Mažice, Vlastiboř, Zálší, Záluží

Západní Čechy

Cheb: Doubrava, Nový Drahov; Klatovy: Dobruška; Plzeň - město: Plzeň 2 - Božkov, Plzeň 2 - Koterov, Plzeň 8 - Černice; Rokycany: Ostrovec

Severní Čechy

Česká Lípa: Janovice, Lhota, Rané, Žďár; Děčín: Rumburk - Šmilovského ulice; Jablonec n. Nisou: Jizerka; Železný Brod - Trávníky; Litoměřice: Starý Týn; Ústí nad Labem: Zubrnice

Východní Čechy

Chrudim: Hlinsko - Betlém; Jičín: Vesec; Náchod: Křinice; Semily: Horní Štěpanice, Lomnice n. Pop. - Karlov

Jižní Morava

Břeclav: Pavlov; Hodonín: Blatnice - Stará Hora, Petrov - Plže; Kroměříž: Rymice - Hejnice; Třebíč: Dešov; Uherské Hradiště: Veletiny - Stará Hora, Vlčnov - Kojiny; Žďár nad Sázavou: Krátká, Křižánky

Severní Morava

Bruntál: Heřmanovice; Olomouc: Příkazy; Opava: Lipina

Památkové zóny vesnického typu

Střední Čechy

Beroun: Korno, Mořinka, Olešná; Mělník: Střezivojice, Vidim, Jestřebice, Lobeč, Sitně; Mladá Boleslav: Březinka, Kluky, Loukov, Skalsko, Střehom; Nymburk: Pojedy, Sovenice, Vinice; Praha - východ: Lensedly; Praha - západ: Debrno; Příbram: Drahenice - Račany

Jižní Čechy

České Budějovice: Bavorovice, Bošilec, Božejov, Břehov, Dobčice, Dynín, Kojákovice, Lipanovice, Munice, Opatovice, Rožnov, Vitín, Zbudov; Český Krumlov: Čertyně,

Krnín, Mirkovice, Pernek; Jindřichův Hradec: Lutová, Nová Ves, Pístina, Plačovice, Ponědražka, Příbraz, Žíteč; Písek: Budičovice, Krašovice, Květov, Putim, Smrkovice, Tukleky, Varvažov, Zahrádka, Žebrákov; Prachatice: Chalupy, Lažiště, Libotyně, Mahouš, Třešňový Újezdec, Vitějovice, Zvěřetice; Tábor: Bechyňská Smoleč, Nedvědice, Ounuz, Svinky

Západní Čechy

Domažlice: Kanice, Klenčí pod Čerchovem, Pocinovice, Stráž, Trhanov; Cheb: Dolní Lažany; Karlovy Vary: Beranov, Kojšovice, Kosmová, Popovice; Klatovy: Břežany, Hradešice, Ostřetice, Poleň, Velké Hydčice; Plzeň - jih: Lipnice, Mítov, Řesanice, Tymákov, Zahrádka; Plzeň - město: Plzeň - Křimice, Plzeň 1 - k.ú. Bolevec, Plzeň 4 - k.ú. Bukovec, Plzeň 4 - k.ú. Červ. Hrádek, Plzeň 4 - k.ú. Lobzy, Plzeň 4 - k.ú. Újezd, Radčice; Plzeň - sever: Dolany, Dýšina, Hlince, Jarov, Kyšice, Lhota, Nynice, Olešovice, Radějov, Studená; Rokycany: Dobřív, Jablečno, Podmokly, Vejvanov; Sokolov: Dolní Rychnov, Královské Poříčí; Strakonice: Jířetice, Kloub, Koječín, Křtětice, Kváskovice, Zechovice; Tachov: Horní Jadruš, Chodský Újezd, Pačín, Prostiboř, Zadní Chodov

Severní Čechy

Česká Lípa: Bukovec, Kravaře, Sloup, Tubož, Velenice; Děčín: Kamenická Stráň, Vysoká Lípa; Litoměřice: Brocno, Dolní Nezly, Chotiněves, Rašovice, Slatina, Soběnice, Srdov; Louny: Stekník

Východní Čechy

Havlíčkův Brod: Petrovice; Chrudim: Svobodné Hamry; Jičín: Karlov, Nové Smrkovice, Studeňany

Jižní Morava

Blansko: Veselka; Brno - město: Tuřany - Brněnské Ivanovice; Hodonín: Javorník - Kopánky, Vápenky; Třebíč: Boňov; Vyškov: Lysovice, Zvonovice; Znojmo: Šatov, Vratěnín; Žďár nad Sázavou: Ubušíněk

Severní Morava

Bruntál: Malá Morávka, Stará Ves - Žďárský Potok; Frydek - Místek: Komorní Lhotka; Olomouc: Rataje, Senička; Přerov: Lhotka u Přerova, Stará Ves; Šumperk: Dlohomilov, Jakubovice, Palonín; Vsetín: Velké Karlovice - m.č. Podtáté

Příloha č. 7

Příloha k programu HRANICE

Vymezení příhraničního území CBC Phare ČR - SRN zahrnující okresy s euroregiony Nisa, Labe, Krušnohoří, Egrensis, Šumava; ČR - Rakousko zahrnující níže uvedené okresy.

Vymezení okresů s územím Euroregionů (celé okresy, pokud je okres členěn do více euroregionů, je uveden pouze jednou) a okresů ČR - Rakouské hranice:

euroregion	podporované okresy
Nisa:	Semily Jablonec n. N. Liberec Česká Lípa
Labe:	Litoměřice Ústí n. L. Děčín
Krušnohoří	Most Louny Chomutov Teplice
Egrensis	Karlovy Vary Sokolov Cheb Tachov
Šumava	Domažlice Klatovy Prachatice
ČR - Rakouská hranice	České Budějovice Český Krumlov Jindřichův Hradec Jihlava Třebíč Znojmo Břeclav Hodonín Brno-město Brno-venkov

Vymezení území SRN a Rakouska

SRN	Svobodný stát Bavorsko Svobodný stát Sasko
Rakousko	Spolková země Horní Rakousko Spolková země Dolní Rakousko Spolková země Vídeň

ROZHODNUTÍ

číslo: 100/1949

datum: 2.9.1949

typ: rozhodnutí

identifikační číslo: 100/1949

datum vydání: 2.9.1949

číslo:

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

číslo: 100/1949

Příloha č. 8

Rozhodnutí o změně registrace

Okresní úřad v Kutné Hoře, živnostenský referát

Čj.: 5540/91

Vyřizuje: Česal

Dne: 4.12.1991

ROZHODNUTÍ O ZMĚNĚ REGISTRACE

Jméno a příjmení: Jaroslav N o v á k

Narozen: 2.9.1949

Rodné číslo: 490902/113

Trvalý pobyt: Suchdol 176

PSČ 285 02

Identifikační číslo: 42754097

telefon: ---

Ostatní účastníci řízení: ---

~~Okresní úřad v Kutné Hoře, MNV~~, MNV) v Suchdole

svým rozhodnutím ze dne: 20.10.1983 čj.: 17/492/83

provedl registraci soukrom. podnikání p. J. Nováka

Okresní úřad Kutná Hora, živnostenský referát rozhodl na základě

žádosti: p. Jaroslava Nováka

ze dne: 27.11.91

o změnu: - předmětu podnikání

- doplnění obchodního názvu

a podle § 10 odst. 2 zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání
občanů registraci mění a

REGISTRUJE

Předmět podnikání: Práce autoopravářské, opravy zemědělské techniky, práce svářečské, topenářské, instalatérské, zámečnické, pomocné práce stavební, řízení motorových vozidel.

Obchodní název, popř. ochranná známka:

JANO

Trvalé místo podnikání (je-li uvedeno):
není trvalé

Registrace je časově omezená: od nabytí právní moci bez omezení

O d ů v o d n ě n í

Okresní úřad Kutná Hora vycházel při rozhodování ze žádosti občana dle § 10 zákona 105/1990 Sb. o soukromém podnikání občanů, připojených dokladů, které je žadatel povinen podle § 8, odst. 2 citovaného zákona připojit.

Jelikož podle § 6, odst. 2 citovaného zákona byly splněny podmínky změny registrace, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o d m í n k y

Dodržování všech obecně závazných předpisů a norem, které se vztahují k registrované činnosti.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí máte právo se odvolat do 15ti dnů ode dne jeho doručení k odvolacímu orgánu, podáním u Okresního úřadu Kutná Hora.

vedoucí živnostenského referátu
okresního úřadu
Ing. Radim Kotlář

Na vědomí:

- orgán vykonávající správu daně: Finanční úřad Kutná Hora, Čáslav, Uhlířské Janovice
- příslušná pojišťovna
- příslušný orgán statistiky
- orgán provádějící sociální zabezpečení

Živnostenský list

Příloha č. 9

Živnostenský list

Č.j. : ŽÚ 144/2001

ev.č.:320500-18851-01

Z M Ě N A

Živnostenský list

vydaný fyzické osobě

pod č.j.: ŽÚ 940/2000/VL ze dne 12.10.2000
se na základě oznámení změny údajů ze dne 10. 1.2001 podle
ustanovení § 49 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském
podnikání, ve znění pozdějších předpisů, mění takto:

Změna se týká : úprava údajů (obchodního jména)

Jméno, příjmení : **Jaroslav Novák**

Rodné číslo : 490902/113

Bydliště : Suchdol 176, 285 02 Suchdol u Kutné Hory

Identifikační číslo : **427 54 097**

Místo podnikání : Suchdol 176, 285 02 Suchdol u Kutné Hory

Předmět podnikání : **Vodoinstalatérství, topenářství**

Den vzniku živnostenského oprávnění : 27.8.1992

V Kutné Hoře dne 12. 1.2001

.....
Ing. Radim K o t l á ř
vedoucí

okresního živnostenského úřadu

Příloha č. 10

Seznam řemeslných živností

SKUPINA 101: Kovy a kovové výrobky

Kovářství

Zámečnictví

Nástrojářství

Kovoobráběčství

Galvanizérství

Smaltérství

Slévárenství

Modelářství

SKUPINA 103: Motorové a ostatní dopravní prostředky

Opravy silničních vozidel

Opravy karoserií

Opravy ostatních dopravních prostředků

Opravy pracovních strojů

SKUPINA 104: Zdravotnické výrobky a výrobky jemné mechaniky

Hodinářství

SKUPINA 105: Elektrické stroje a přístroje

Výroba, instalace a opravy elektrických strojů a přístrojů

Výroba, instalace a opravy elektronických zařízení

SKUPINA 106: Zpracování kameniva a zemin, keramika

Broušení a leptání skla

Zpracování kamene

SKUPINA 107: Chemická výroba

Výroba kosmetických přípravků

SKUPINA 108: Potraviny a nápoje

Řeznictví a uzenářství

Mlynářství

Pivovarnictví a sladovnictví

Mlékárenství

Pekařství, cukrářství

SKUPINA 109: Textilie a oděvy

Barvení a chemická úprava textilií

SKUPINA 110: Kůže, kožené výrobky, pryžové výrobky a výrobky z plastických hmot

Zpracování gumárenských směsí

Zpracování kůží a kožešin

SKUPINA 111: Dřevařská výroba, výroba nábytku, hudebních nástrojů a ostatních výrobků

Truhlářství

Zlatnictví a klenotnictví

Opravy hudebních nástrojů

SKUPINA 112: Papírenská a polygrafická výroba

Polygrafická výroba

SKUPINA 113: Stavebnictví

Zednictví

Tesařství

Pokrývačství

Klempířství

Štukatérství

Podlahářství

Izolatérství

Kominictví

Vodoinstalatérství, topenářství

Montáž suchých staveb

SKUPINA 114: Ostatní

Čištění textilu a oděvů

Holičství, kadeřnictví

Hostinská činnost

Kosmetické služby

Pedikura, manikura

Fotografické služby

Aplikace, výroba a opravy ortopedické obuvi

Příloha č. 11

Část Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2000

Pokud nejste společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, řádek 67 proškrtněte.

67 Daňové identifikační číslo veřejné obchodní společnosti, kde jste společníkem, nebo komanditní společnosti, kde jste komplementářem, a výše vašeho podílu v procentech

DIČ

-

%

Pro poplatníky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví a pro poplatníky, kteří nejsou účetní jednotkou

Tabulka č. 3

Druh podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti		Příjmy (Kč)	Výdaje (Kč)	Kód			
1		2	3	4			
1	B	2 000 555	1 908 534	1			
2							
3							
4							
5							
6							
Úhrn							

Máte-li některý z druhů příjmů (jeden i více) uvedených v "Pokynech", uveďte ve sloupci 1 označení jedné z daných možností (A až F).

	Vyplní	
	poplatník	finanční úřad
68 Příjmy ⁵⁾	2 000 555	
69		
70 Příjmy za více zdaňovacích období	-	
71 Výdaje ⁶⁾	1 908 534	
72		
73 Výdaje připadající na příjmy za více zdaňovacích období	-	
74 Jedna část příjmů za více zdaňovacích období snižená o jednu část výdajů připadající na příjmy za více zdaňovacích období	-	
75 Úhrn řádků (68-71+74)	92 021	
76 Pojistné (u výdajů v % z příjmů)	-	
77		
78		
79		
80 Dílčí základ daně připadající na příjmy podle § 7 zákona, případně upravený o částku uvedenou na řádku 76 (75-76) je větší než nula	92 021	
81 Ztráta připadající na příjmy podle § 7 zákona, případně upravená o částku uvedenou na řádku 76 (75-76) je menší než nula	-	

Vyplněte pouze v případě jste-li účetní jednotkou.

Výkaz o majetku a závazcích

Majetek	Vyplní poplatník v Kč	
	Na začátku zdaňovacího období	Na konci zdaňovacího období
Nehmotný investiční majetek	0	0
Hmotný investiční majetek	0	0
Zásoby	0	36 776,6
Pohledávky	0	14 578
Peníze a ceniny	0	0
Bankovní účty	1 538	6 592
Majetkové cenné papíry a vklady	0	0
Ostatní finanční majetek	0	0

⁵⁾ Uveďte příjmy snižené o příjmy dosažené za více zdaňovacích období.

⁶⁾ Uveďte výdaje snižené o výdaje vztahující se k části příjmů dosažených za více zdaňovacích období.

Majetek	Na začátku zdaňovacího období	Na konci zdaňovacího období
Právní položky k nabytému majetku (aktivní)	0	0
Právní položky k nabytému majetku (pasivní)	0	0
Právní položky k nabytému majetku (pasivní)	0	0
Právní položky k nabytému majetku (pasivní)	0	0
Právní položky k nabytému majetku (pasivní)	0	0

Výkaz příjmů a výdajů			
Vyplní poplatník v Kč		Vyplní poplatník v Kč	
Příjmy za zdaňovací období		Výdaje za zdaňovací období	
Prodej zboží, výrobků a služeb	2 000 555	Nákup materiálu a zboží	1 840 295
ostatní příjmy	1 793,2	Mzdy	0
závěrková úprava příjmů	0	Platby pojistného	10 179
Příjmy celkem	2 002 348,2	Provozní režie	58 060
		Uzávěrková úprava výdajů	
rozdíl příjmů a výdajů	93 814,2	Výdaje celkem	1 908 534

Pro poplatníky účtující v soustavě podvojného účetnictví		
	Vyplní v Kč	
	poplatník	finanční úřad
2 Hospodářský výsledek (zisk) před zdaněním		
3 Hospodářský výsledek (ztráta) před zdaněním		
4 Čistý obrát (podle výpočtu z Výkazu zisků a ztrát uvedeného v Pokynech)		
5 Příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, pokud jsou zahrnuty do hospodářského výsledku		
6 Příjmy z kapitálového majetku dle § 8 zákona		
7		
8		
9 Zbývající částí příjmů dosažených za více zdaňovacích období snížené o část výdajů		
10 Kladný úhrn řádků (82-85-86-89) je větší než nula nebo (83+85+86+89) je větší než nula		
11 Kladný úhrn z řádku 90 upravený o podíl připadající na spolupracující osoby		
12 Záporný úhrn řádků (83+85+86) je menší než nula nebo (82-85-86) je menší než nula		
13 Záporný úhrn z řádku 92 upravený o podíl připadající na spolupracující osoby		
14 Váš podíl jako společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti		
15 Váš podíl jako spolupracující osoby		
16 Dílčí základ daně připadající na příjmy dle § 7 zákona (řádek 90 případně 91 upravený o vaše podíly uvedené v řádku 94 a na řádku 95) je větší než nula nebo (řádek 92 případně 93 upravený o podíly uvedené v řádku 94 a na řádku 95) je větší než nula		
17 Ztráta připadající na příjmy dle § 7 zákona (řádek 92 případně 93 upravený o podíly uvedené v řádku 94 a na řádku 95) je menší než nula nebo (řádek 90 případně 91 upravený o vaše podíly uvedené v řádku 94 a na řádku 95) je menší než nula		

4. ODDÍL - § 8 - Příjmy z kapitálového majetku		
	Vyplní v Kč	
	poplatník	finanční úřad
18 Dílčí základ daně připadající na příjmy podle § 8 zákona	1 793,2	

Příloha č. 12

Přiznání k dani z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí r. 2001

činnému úřadu v, ve, pro

dní Hora

é identifikační číslo

3 8 — 4 9 0 9 0 2 1 1 3

né

x

opravné

dodatečné

ly pro podání dodatečného
ého přiznání zjištěny dne

z moci úřední

otisk prezentačního razítka finančního úřadu

PŘIZNÁNÍ

k dani z přidané hodnoty

za zdaňovací období: měsíc — čtvrtletí 1 rok 2001

ická osoba:
dní jméno

ická osoba:
ní

Jméno

Titul

V Ā K

J A R O S L A V

ická i fyzická osoba:

a (fyzické osoby), sídlo (právnícké osoby)

J C H D O L 1 7 6 2 8 5 0 2

tické údaje:

(převažující) činnost

zde uvede dvě nejdůležitější činnosti podnikání podle uskutečněných zdanitelných plnění a to poprvé od 1. 9. 2001.

ní uskutečněná do zemí EU – proškrtněte (X)

ano

ne

x

proškrtně příslušná kolonka podle vztahu k uskutečněným obchodům do zemí EU ve zdaňovacím období.

EU: Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Irsko, Lucembursko, Německo, Nizozemí, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Španělsko, Švédsko, Velká Británie.

ODDÍL

Výpočet daně z přidané hodnoty

I. Jestliže v období nedošlo k žádnému zdanitelnému plnění

Proškrtněte (X)		Základ daně		Daň na vstupu	Daň na výstupu
II. Odpočet daně při změně režimu (§ 5 odst. 5 a 7) u přijatých plnění, u kterých					
01	má plátce nárok na odpočet daně (§ 19a odst. 1)				
02	nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 19a odst. 2)				
03	plátce je povinen krátit nárok na odpočet (§ 19a odst. 3 a 4)				
04	vypočtená poměrná část odpočtu daně (§ 20 odst. 1)				
10	Suma (ř. 201 + 204) + (jen při zrušení reg. i nákupy od neplátců DPH)				
III. Přijatá zdanitelná plnění, u kterých: má plátce nárok na odpočet daně (§ 19a odst. 1)					
01	z dovozu – režim dočasného použití				
02	z dovozu se sníženou sazbou daně	-			
03	z dovozu se základní sazbou daně	-			
04	z tuzemska se sníženou sazbou daně	401		20	
05	z tuzemska se základní sazbou daně	409 567		90 105	
0	Suma nároku na odpočet (ř. 301 + 302 + 303 + 304 + 305)			90 125	
- nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 19a odst. 2)					
01	z dovozu – režim dočasného použití				
02	z dovozu se sníženou sazbou daně				
03	z dovozu se základní sazbou daně				
04	z tuzemska se sníženou sazbou daně				
05	z tuzemska se základní sazbou daně				
- je povinen krátit nárok na odpočet (§ 19a odst. 3 a 4)					
01	z dovozu – režim dočasného použití				
02	z dovozu se sníženou sazbou daně				
03	z dovozu se základní sazbou daně				
04	z tuzemska se sníženou sazbou daně				
05	z tuzemska se základní sazbou daně				
0	Suma (daň z ř. 331 + 332 + 333 + 334 + 335)				
0	Vypočtená poměrná část odpočtu daně (§ 20 odst. 1)	koef.			
IV. Uskutečněná zdanitelná plnění					
0	Osvobozená				
0	Vývoz zboží se změnou vlastnického práva				
	Vývoz zboží beze změny vlastnického práva				
	Vývoz služeb				
	Mezinárodní přeprava včetně služeb souvisejících				
	Se sníženou sazbou daně	385 724			19 286
	Se základní sazbou daně	70 680			15 550
	Vypořádání daně na vstupu (§ 20 odst. 7, 8, 9)				
	Vypořádání daně na výstupu (§ 18)				
V. Vrácení daně (§ 45e)					
	se sníženou sazbou				
	se základní sazbou				
VI. Celkový součet					
	daně na vstupu (ř. 210 + 310 + 360 + 450)			90 125	
	daně na výstupu (ř. 444 + 445 + 451 – 534 – 535)				34 836
VII. Daňová povinnost					
	Vlastní daňová povinnost (ř. 652 – 651)				
	Nadměrný odpočet (ř. 651 – 652)			55 289	
	Změna daňové povinnosti (ř. 652 – 651)				

Příloha č. 13

Případová studie

Varianta A

Materiál	Množství	Cena/MJ	Cena celkem
Automatický odvzdušň. ventil 3/8"	1	72	72
Čerpadlo Grunfos	1	1700	1700
Držák radiátoru	30	49	1470
Expanzomat 50 L	1	915	915
Filtr 1"	1	176	176
Gabolith	1	117	117
GT-K 14x2 spojka trubky	2	86	172
Jimka	1	55	55
Koleno 1/2"	4	7	28
Návarek 1/2"	2	7	14
Oddělovací pás	6	30	180
Radik Klasik 110520	1	2199	2199
Radik Klasik 110611	1	1515	1515
Radik Klasik 110612	3	1604	4812
Radik Klasik 110618	2	2006	4012
Radik Klasik 110620	3	2346	7038
Radik Klasik 110914	2	2595	5190
Redukce mosaz 1"/1/2"	1	8	8
Redukce mosaz 1/2"/3/8"	7	14,2	99,4
Šroubení holandské 1"	2	30	60
Šroubení holandské 3/4"	1	25	25
Šroubení přímé 1/2"	1	39,5	39,5
Šroubení přímé 3/4"	5	61,5	307,5
Šroubení rohové 3/4"	9	51	459
Šroubení uzavíratelné 1/2"	2	75	150
T kus 1"	1	19	19
Termostat	1	268	268
Trubka - podlahové topení	10	55	550
Trubka topenářská 1"	14	47	658
Trubka topenářská 1"	18	27	486
Trubka topenářská 2"	1,2	91,5	109,8
Trubka topenářská 3/4"	48	32	1536
Trubka topenářská 5/4"	48	57,5	2760
Ventil kulový 1"	2	124	248
Ventil kulový 3/4"	2	88	176
Ventil napouštěcí 1/2"	1	75	75
Ventil radiátorový 1/2"	3	152	456
Ventil radiátorový 3/4"	10	196,7	1967
Vsuvka 1"	2	10	20
Zděř komínová	1	100	100
Zpětná klapka 1"	1	96	96
Žebřík radiátorový LINEAR 600/1675	1	2520	2520
Plyn + spotřební materiál			2200
Práce + obstarání materiálu			14400
Doprava			1000
Celkem bez DPH 5 %			60458,2
DPH 5 %			3022,9
Celkem bez DPH 22%	Elektrické topné těleso 600 W		1549
	Kotel Dakon 32		14000
DPH 22 %			3420,8
Celkem včetně DPH			82 450,90 Kč

Variantha B

Materiál	Množství	Cena/MJ	Cena celkem
Automatický odvzdušň. ventil 3/8"	1	72	72
Čerpadlo Grundfos	1	1700	1700
Držák radiátoru	24	49	1176
Expanzomat 35 L	1	770	770
Filtr 1"	1	176	176
Gabolith	1	117	117
GT-K 14x2 spojka trubky	2	86	172
Jímka	1	55	55
Koleno 1/2"	4	7	28
Kotel Varimatik 25	1	39900	39900
Návarek 1/2"	2	7	14
Oddělovací pás	6	30	180
Radik Klasik 110516	1	1725	1725
Radik Klasik 110609	1	1239	1239
Radik Klasik 110610	3	1321	3963
Radik Klasik 110616	2	1840	3680
Radik Klasik 110618	3	2006	6018
Radik Klasik 110911	2	2003	4006
Redukce mosaz 1"/1/2"	1	8	8
Redukce mosaz 1/2"/3/8"	7	14,2	99,4
Šroubení holandské 1"	2	30	60
Šroubení holandské 3/4"	1	25	25
Šroubení přímé 1/2"	3	39,5	118,5
Šroubení přímé 3/4"	2	61,5	123
Šroubení přímé 3/8"	1	31,5	31,5
Šroubení rohové 1/2"	7	51	357
Šroubení rohové 3/4"	2	42	84
Šroubení uzavíratelné 1/2"	2	75	150
T kus 1"	1	19	19
Termostat	1	268	268
Trubka - podlahové topení	10	55	550
Trubka topenářská 1"	46	47	2162
Trubka topenářská 1/2"	51	27	1377
Trubka topenářská 3/4"	14	32	448
Trubka topenářská 3/8"	14	21	294
Trubka topenářská 6/4"	1,2	65	78
Ventil kulový 1"	2	124	248
Ventil kulový 3/4"	2	88	176
Ventil napouštěcí 1/2"	1	75	75
Ventil radiátorový 1/2"	10	152	1520
Ventil radiátorový 3/8"	3	140	420
Vsuvka 1"	2	10	20
Zděř komínová	1	300	300
Zpětná klapka 1"	1	96	96
Žebřík radiátorový LINEAR 450/1340	1	1699	1699
Plyn + spotřební materiál			1500
Práce + obstarání materiálu			10800
Doprava			2500
Celkem bez DPH 5 %			90597,4
DPH 5 %			4529,9
Celkem bez DPH 22%	Elektrické topné těleso 600 W		1549
DPH 22 %			340,8
Celkem včetně DPH			97 017,10 Kč